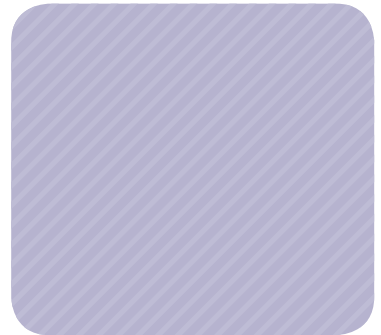

การเป็นส่วนหนึ่ง การกลายเป็น & การเป็น

BELONGING, BEING & BECOMING

กรอบการเรียนรู้ของช่วงวัย
แรกสำหรับออสเตรเลีย

ผลิตโดยกระทรวงศึกษาธิการ การจ้างงานและความสัมพันธ์ในสถานทำงาน แห่งรัฐบาลออสเตรเลีย เพื่อสภาแห่ง
รัฐบาลออสเตรเลีย

© Commonwealth of Australia 2009

ISBN 978-0-642-77872-7

งานชิ้นนี้สงวนลิขสิทธิ์ นอกเหนือจากการใช้งานใด ๆ ที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ 1968 ไม่อนุญาต
ให้มีการทำซ้ำเนื้อหาส่วนใดก็ตาม โดยกระบวนการใด ๆ ก็ตาม โดยที่ไม่ได้รับความยินยอมอนุญาตเป็นลายลักษณ์
อักษรจากเครือจักรภพ คำร้องขอและการสอบถามเกี่ยวกับการผลิตซ้ำและสิทธิ ส่งไปที่ ส่วนบริหารงานลิขสิทธิ์
เครือจักรภพ Commonwealth Copyright Administration, Attorney-General's Department, Robert Garran Offices,
National Circuit, Barton ACT 2600 หรือไปแจ้งได้ที่ <http://www.ag.gov.au/cca>

สารบัญ

บทนำ	5
วิสัยทัศน์สำหรับการเรียนรู้ของเด็ก	7
องค์ประกอบของกรอบการเรียนรู้	9
การเรียนรู้ของเด็ก	9
วิธีการสอนระดับปฐมวัย	11
หลักการ	12
การปฏิบัติ	14
ผลลัพธ์การเรียนรู้สำหรับเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ขวบ	19
ผลการเรียนรู้ 1: เด็กมีความรู้สึกรับรู้อย่างแรงกล้าในอัตลักษณ์	20
เด็กรู้สึกปลอดภัย มั่นคง และได้รับการสนับสนุน	21
เด็กพัฒนาความเป็นอิสระและเป็นตัวของตัวเอง การพึ่งพาระหว่างกัน ความยืดหยุ่น และความรู้สึกรับรู้ในความสามารถควบคุมและเป็นเจ้าของชีวิต	22
เด็กพัฒนาอัตลักษณ์ของตนเองอย่างมีความรู้และความมั่นใจ	23
เด็กเรียนรู้ที่จะปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยความเอาใจใส่ ความเห็นอกเห็นใจ และความเคารพ	24
ผลการเรียนรู้ 2: เด็กเชื่อมโยงเข้ากับโลกของพวกเขาและมีส่วนร่วมในโลกของพวกเขา	25
เด็กพัฒนาความรู้สึกรับรู้ถึงการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและชุมชน และความเข้าใจสิทธิและหน้าที่	26
เด็กตอบสนองต่อความแตกต่างด้วยความเคารพ	27
เด็กได้รับรู้ถึงความเท่าเทียมกัน	28
เด็กได้แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและแสดงความเคารพต่อสิ่งแวดล้อม	29
ผลการเรียนรู้ 3: เด็กมีรู้สึกรับรู้อย่างแรงกล้าในความเป็นอยู่ที่ดี	30
เด็กมีความแข็งแกร่งในแง่การดำรงอยู่ในสังคมและทางอารมณ์	31
เด็กมีความรับผิดชอบต่อสุขภาพและกายภาพของพวกเขามากขึ้น	32
ผลการเรียนรู้ 4: เด็กเป็นผู้เรียนที่มีความมั่นใจและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้	33
เด็กพัฒนาลักษณะพื้นฐานนิสัยเพื่อการเรียนรู้ เช่น ความอยากรู้อยากเห็น ความร่วมมือ ความมั่นใจ ความคิดสร้างสรรค์ ความมุ่งมั่น ความกระตือรือร้น ความมานะ การจินตนาการ และความสัมพันธ์แบบสะท้อนกลับ	34
เด็กพัฒนาทักษะและกระบวนการด้านต่าง ๆ เช่น การแก้ปัญหา การตั้งคำถาม การทดลอง การตั้งสมมติฐาน การค้นคว้าวิจัย และการตรวจสอบ	35
เด็กถ่ายทอดและปรับสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้จากบริบทหนึ่งไปสู่อีกบริบท	36
เด็กใช้การเรียนรู้ของตนเองผ่านการติดต่อเชื่อมโยงกับผู้คน สถานที่ เทคโนโลยี และวัตถุที่เป็นธรรมชาติและที่ผ่านกระบวนการ	37

ผลการเรียนที่ 5: เด็กเป็นผู้สื่อสารที่มีประสิทธิภาพ	38
เด็กมีปฏิสัมพันธ์ทั้งทางวัจนและอวัจนภาษากับผู้อื่นตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ กัน	40
เด็กอ่านหรือพิจารณาตัวบทประเภทต่าง ๆ และได้มาซึ่งความหมายจากตัวบทเหล่านี้	41
เด็กแสดงออกซึ่งความคิด และสร้าง ความหมายโดยใช้สื่อประเภทต่าง ๆ	42
เด็กเริ่มที่จะเข้าใจระบบสัญลักษณ์และแบบแผนทำงานกันอย่างไร	43
เด็กใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีทางการสื่อสารเพื่อเข้าสู่ข้อมูล	
สืบค้นแนวคิดและแสดงถึงความคิดของพวกเขา	44
อภิธานศัพท์	45
บรรณานุกรม	47

บทนำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารของกรอบการเรียนรู้ระดับชาติสำหรับเด็กปฐมวัยของออสเตรเลียฉบับแรกสำหรับนักการศึกษาปฐมวัย จุดประสงค์ของเอกสารนี้เพื่อเป็นการขยายและเพิ่มความสมบูรณ์ให้แก่การเรียนรู้ของเด็กตั้งแต่แรกเกิดจนถึงห้าขวบและไปจนถึงการเปลี่ยนผ่านสู่วัยเข้าโรงเรียน

สภาแห่งรัฐบาลออสเตรเลียได้พัฒนากรอบการเรียนรู้ขึ้นเพื่อช่วยให้นักการศึกษาได้ให้โอกาสแก่เด็กเล็กในการเพิ่มศักยภาพของพวกเขาเองและพัฒนา พื้นฐานเพื่อความสำเร็จจากการเรียนรู้ในอนาคต ด้วยวิธีนี้ กรอบการเรียนรู้สำหรับช่วงวัยแรก (กรอบการเรียนรู้) จะมีส่วนช่วยสะท้อนวิสัยทัศน์ของสภาแห่งรัฐบาลออสเตรเลียที่กล่าวไว้ว่า

“เด็กทุกคนได้รับการเริ่มต้นชีวิตที่ดีที่สุด เพื่อสร้างอนาคตที่ดีกว่าสำหรับตัวเองและสำหรับประเทศชาติ”¹

กรอบการเรียนรู้มีพื้นฐานความคิดมาจากข้อสรุปจากการศึกษาโดยหลักฐานจากนานาประเทศที่ว่า วัยเด็กเป็นช่วงเวลาที่สำคัญในการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก กรอบการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาด้วยการป้อนข้อมูลจำนวนมากจากผู้ที่เกี่ยวข้องในภาคปฐมวัย นักวิชาการปฐมวัย และรัฐบาลออสเตรเลียและรัฐบาลของรัฐและดินแดนต่าง ๆ

กรอบการเรียนรู้มีรูปแบบพื้นฐานเพื่อการสร้างความมั่นใจว่า เด็กในทุก ๆ ด้านของการศึกษาปฐมวัยและสถานะแวดล้อมในการดูแล จะได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีคุณภาพ กรอบการเรียนรู้มีการให้ความสำคัญที่เฉพาะเจาะจงในการเรียนรู้จากการเล่นและตระหนักถึงความสำคัญของการสื่อสารและการใช้ภาษา (รวมถึงการรู้หนังสือและการคิดคำนวณในช่วงปฐมวัย) และการพัฒนาทางสังคมและอารมณ์ กรอบการเรียนรู้ได้รับการออกแบบมาสำหรับการใช้งานโดยนักการศึกษาปฐมวัยที่ทำงานร่วมกันกับครอบครัวของเด็ก ซึ่งเป็นนักศึกษาค้นคนแรกและมีอิทธิพลมากที่สุดต่อเด็กนั่นเอง

นักการศึกษาปฐมวัยซึ่งได้รับการแนะนำทางจากกรอบการเรียนรู้นี้จะเสริมกำลังในการปฏิบัติงานประจำวันของพวกเขาโดยทำตามหลักการที่วางไว้ในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก (ในที่นี้จะเรียกว่า อนุสัญญา) อนุสัญญากล่าวไว้ว่า เด็กทุกคนมีสิทธิในการศึกษาที่วางรากฐานสำหรับส่วนที่เหลือของชีวิตของพวกเขา เพิ่มความสามารถของพวกเขา และให้ความเคารพต่ออัตลักษณ์ทางพื้นฐานครอบครัว วัฒนธรรมและอื่น ๆ และภาษาของพวกเขา อนุสัญญานี้ยังตระหนักถึงสิทธิของเด็กที่จะได้เล่นและมีส่วนร่วมในทุกเรื่องที่มีผลกระทบต่อชีวิตของพวกเขาเอง

เอกสารชุดนี้อาจจะเสริม เพิ่มหรือแทนที่กรอบการเรียนรู้ของแต่ละรัฐและดินแดนในการปกครองของออสเตรเลียที่มีอยู่ โดยความเกี่ยวข้องที่แน่นอนระหว่างกรอบการเรียนรู้เดิมและกรอบการเรียนรู้จะถูกกำหนดโดยแต่ละเขตอำนาจปกครองนั้น ๆ

ในระดับกว้าง ๆ กรอบการเรียนรู้ช่วยสนับสนุนเป้าหมายที่ 2 ของปฏิญญาเมลเบิร์นในด้านเป้าหมายการศึกษาเพื่อชาวออสเตรเลียรุ่นหนุ่มสาว² ที่กล่าวไว้ว่า:

ชาวออสเตรเลียรุ่นหนุ่มสาวทุกคนจะเป็น:

- ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จ
- บุคคลที่มีความมั่นใจและความคิดสร้างสรรค์
- ประชากรที่มีความตื่นตัวและพร้อมด้วยข้อมูล

นักการศึกษา:

คือนักปฏิบัติการศึกษาขั้นพื้นฐานปฐมวัย ผู้ซึ่งทำงานโดยตรงกับเด็กในสถานะแวดล้อมปฐมวัย

1 Investing in the Early Years - a National Early Childhood Development Strategy, Council of Australian Governments

2 วันที่ 5 ธันวาคม คศ 2008 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาจาก รัฐ อาณาเขตและรัฐบาลกลาง ได้มาประชุมกันในฐานะสภารัฐมนตรีด้านการศึกษา การจ้างงาน การฝึกอบรม และกิจการเยาวชน และได้ร่วมกันแถลงถึง ปฏิญญาแห่งเมลเบิร์นเรื่องเป้าหมายทางการศึกษาสำหรับชาวออสเตรเลียรุ่นหนุ่มสาว

เด็ก:

หมายถึง เด็กทารก เด็กวัยเตาะแตะ และมีอายุตั้งแต่สามถึงห้าขวบ นอกจากนี้จะระบุไว้เป็นอย่างอื่น

ปฏิญญาแห่งเมลเบิร์นยังได้แสดงถึงความมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงผลลัพธ์ที่จะได้จากการศึกษาสำหรับชนพื้นเมืองอะบอริจินและชาวเกาะที่อาศัยอยู่ในบริเวณช่องแคบตอเรสรุ่นหนุ่มสาวและเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับการศึกษาปฐมวัย

สภาแห่งรัฐบาลออสเตรเลียมุ่งมั่นที่จะปิดช่องว่างที่ยังมีอยู่เพื่อความสำเร็จด้านการศึกษาระหว่างชนพื้นเมืองเดิมและผู้ที่มีใบชนพื้นเมืองของออสเตรเลียภายในหนึ่งทศวรรษ³ การศึกษาปฐมวัยมีบทบาทสำคัญในการเล่นในการส่งมอบผลลัพธ์ดังกล่าวนี้

เมื่อตระหนักถึงสิ่งที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ จึงจะมีการพัฒนาเอกสารเฉพาะที่ช่วยให้นักการศึกษามีคำแนะนำเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสร้างความมั่นใจการรักษาความปลอดภัยทางวัฒนธรรมสำหรับเด็กชนพื้นเมืองอะบอริจินและชาวเกาะที่อาศัยอยู่ในบริเวณช่องแคบตอเรสและครอบครัวของพวกเขา และจัดไว้ให้นักการศึกษา

ในอนาคต อาจมีการพัฒนาเอกสารข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนการประยุกต์ใช้กรอบการเรียนรู้นี้อีกด้วย

การเรียนรู้ที่มีพื้นฐานจากการเล่น:

บริบทสำหรับการเรียนรู้ที่เด็กจัดระเบียบและสามารถทำความเข้าใจกับโลกในสังคมของตัวเอง ในขณะที่พวกเขามีส่วนร่วมอย่างเข้มข้นต่อผู้คน วัตถุและการแสดงตัวแทนความหมาย

3 The Council of Australian Governments - Communique - 3 July 2008. *Indigenous Reform - Closing the Gap.*

วิสัยทัศน์สำหรับการเรียนรู้ของเด็ก

เด็กทุกคนมีประสบการณ์การเรียนรู้ที่ใช้การเข้าไปมีส่วนร่วมและสร้างความสำเร็จไปตลอดชีวิต

พื้นฐานของกรอบการเรียนรู้ มาจากแนวคิดที่มีต่อชีวิตของเด็ก ตามที่ได้อธิบายลักษณะออกเป็น belonging, being and becoming (การเป็นส่วนหนึ่ง การเป็น และการกลายเป็น) จากช่วงก่อนที่เด็กถือกำเนิด เด็กก็ได้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับครอบครัว ชุมชน วัฒนธรรม และสถานที่ พัฒนาการแรกสุดและการเรียนรู้ของเด็กเกิดขึ้นโดยผ่านความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายในครอบครัว ซึ่งเป็นผู้ให้การศึกษาของเด็กคนแรกและมีอิทธิพลต่อเด็กมากที่สุด ในขณะที่เด็กมีส่วนร่วมในชีวิตประจำวันของพวกเขาเอง เด็กจะพัฒนาความสนใจและสร้างอัตลักษณ์และความเข้าใจของตัวเองเองที่มีต่อโลก

การเป็นส่วนหนึ่ง

การได้เป็นส่วนหนึ่ง ซึ่งก็คือการรับรู้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของที่ใดและกับใคร นั้นเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงอยู่ของมนุษย์ เด็กเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวหนึ่ง ของกลุ่มวัฒนธรรมหนึ่ง ของบริเวณและแวกบ้านแห่งหนึ่ง และของกลุ่มชุมชนกลุ่มหนึ่งในระดับกว้างขึ้น การเป็นส่วนหนึ่ง เป็นการยอมรับว่าเด็กจะต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่นและพื้นฐานของความสัมพันธ์ในการจำกัดความเป็นอัตลักษณ์ของเด็กเอง ในช่วงปฐมวัย และตลอดชีวิต ความสัมพันธ์ต่าง ๆ นี้เป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับรู้สึกรับรู้ในการเป็นส่วนหนึ่ง การเป็นส่วนหนึ่ง เป็นศูนย์กลางของ การเป็น (being) และการกลายเป็น (belonging) โดยการหล่อหลอมให้เด็กเป็นคนที่เป็น และคนที่เด็กสามารถเติบโตไปเป็น ได้

**“เธอเป็นส่วนหนึ่งของบ้านเธอ
กับครอบครัวของเธอ” – Dong**

การเป็น

ช่วงวัยเด็ก คือ ช่วงเวลาที่เด็กจะเป็น จะค้นหา และจะสร้างความหมายของโลกของเด็ก

**“ถ้าเธออยากเป็นนางเงือก
เธอก็จินตนาการได้” – Jazmine**

การเป็น ตระหนักถึงความสำคัญของ ที่นี่และตอนนี้ ในชีวิตของเด็ก โดยเกี่ยวเนื่องกับความเป็นปัจจุบันและการที่เด็กรู้จักตนเอง สร้างและรักษาความสัมพันธ์กับผู้อื่น เข้าไปมีความสนุกและความซับซ้อนของชีวิต และพบกับความท้าทายต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ช่วงปีแห่งปฐมวัยมีช่วงที่มีการเตรียมพร้อมกับอนาคตเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันด้วย

การกลายเป็น

อัตลักษณ์ ความรู้ ความเข้าใจ ชีตความสามารถ ทักษะและความสัมพันธ์ของเด็ก มีการเปลี่ยนแปลงตลอดช่วงความเป็นเด็ก สิ่งเหล่านี้ได้รับการหล่อหลอมโดยเหตุการณ์และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ กัน การกลายเป็นสะท้อนกระบวนการขั้นตอนของการเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็วและสำคัญที่เกิดขึ้นในช่วงวัยแรกในขณะที่เด็กเรียนรู้และเติบโต โดยจะเน้นการเรียนรู้ที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และอย่างแข็งขันในสังคม

**“เมื่อเธอปลูกต้นไม้ไปเรื่อย ๆ
เธอก็จะกลายเป็นชาวสวน” – Olivia**

ผลลัพธ์การเรียนรู้:

ทักษะ ความรู้ หรือ ลักษณะพื้นฐาน ซึ่ง
นักการศึกษาสามารถส่งเสริมได้อย่างแข็ง
ขันในสภาวะแวดล้อมสำหรับเด็กปฐมวัย
โดยความร่วมมือจากเด็กและครอบครัว

กรอบการเรียนรู้ทำหน้าที่ถ่ายทอดความคาดหวังสูงสุด
สำหรับการเรียนรู้ของเด็กทุกคน ตั้งแต่เกิดจนถึงห้าขวบ
และไปจนถึงช่วงเปลี่ยนผ่านไปสู่วัยเข้าโรงเรียน กรอบ
การเรียนรู้เป็นตัวสื่อให้เห็นถึงความคาดหวังดังกล่าว
โดยผ่านผลลัพธ์การเรียนรู้ทั้งห้าข้อ ดังต่อไปนี้

- เด็กมีความรู้สึกรับรู้อย่างแรงกล้าในอัตลักษณ์
- เด็กเชื่อมโยงเข้ากับโลกของพวกเขาและมีส่วนร่วม
ในโลกของพวกเขา
- เด็กมีความรู้สึกรับรู้อย่างแรงกล้าในความเป็นอยู่ที่ดี
- เด็กเป็นผู้เรียนที่มีความมั่นใจและมีส่วนร่วมในการ
เรียนรู้
- เด็กเป็นผู้สื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

กรอบการเรียนรู้กำหนดทิศทางอย่างกว้าง ๆ ให้แก่
นักการศึกษาปฐมวัย ในสภาวะแวดล้อมสำหรับเด็ก
ปฐมวัย เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์กับการเรียนรู้ของเด็ก

สภาวะแวดล้อมสำหรับเด็กปฐมวัย:

การดูแลเด็กแบบเต็มวัน การดูแลเด็กแบบ
เป็นครั้งคราว การดูแลเด็กแบบครอบครัว
บริการดูแลเด็กอะบอริจินแบบอนุเคราะห์
เด็กก่อนเข้าเรียน และเด็กอนุบาล กลุ่มเพื่อ
การเล่น สถานรับเลี้ยงเด็ก สภาวะแวดล้อม
เพื่อการเข้าช่วยเหลือในระยะเริ่มแรก (early
intervention settings) และบริการอื่น ๆ ที่มี
ลักษณะคล้ายกัน

กรอบการเรียนรู้เป็นตัวชี้แนวทางให้นักศึกษาใน
การตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรและช่วยในการวางแผน
นำไปใช้ และการประเมินคุณภาพของสภาวะแวดล้อม
สำหรับเด็กปฐมวัย นอกจากนี้ยังเสริมสร้างรากฐาน
การนำหลักสูตรที่มีลักษณะเฉพาะมากขึ้นสำหรับ
แต่ละชุมชนท้องถิ่นและสภาวะแวดล้อมสำหรับเด็ก
ปฐมวัยไปใช้

กรอบการเรียนรู้ได้รับการออกแบบมาเพื่อสร้างแรง
บันดาลใจให้มีการสนทนา ปรับปรุงการสื่อสาร และจัด
ให้มีภาษาที่ใช้ร่วมกันเกี่ยวกับการเรียนรู้ของเด็กเล็ก
เพื่อเด็ก ๆ เอง ครอบครัวของเด็ก ชุมชนในระดับที่กว้าง
ขึ้น นักการศึกษาปฐมวัย และผู้ปฏิบัติวิชาชีพอื่น ๆ

องค์ประกอบของกรอบการเรียนรู้

กรอบการเรียนรู้ให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้ของเด็ก และประกอบด้วยองค์ประกอบที่มีความเกี่ยวข้องกันสามข้อ ได้แก่ หลักการ การปฏิบัติ และผลลัพธ์การเรียนรู้ (ดูรูปที่ 1)

องค์ประกอบทั้งสามนี้เป็นรากฐานของวิธีการสอน สำหรับเด็กปฐมวัยและการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตร หลักสูตรจะครอบคลุมการปฏิสัมพันธ์ ประสบการณ์ กิจกรรมประจำวันและเหตุการณ์ทั้งที่มีการวางแผน และไม่ได้วางแผนมาก่อนทั้งหมด ซึ่งเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมที่ออกแบบมาเพื่อช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก

กรอบการเรียนรู้เน้นความสำคัญของหลักสูตรที่มีการวางแผนหรือโดยมีเจตนาในการสอน

เด็กนั้นเป็นผู้รับประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ สิ่งที่ยอมรับหรือแยกออกมาจากหลักสูตรจะมีผลกระทบต่อวิธีการเรียนรู้ของเด็ก การพัฒนาและความเข้าใจที่มีต่อโลกของเด็ก

กรอบการเรียนรู้สนับสนุนรูปแบบการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรในลักษณะที่เป็นวงจรต่อเนื่อง สิ่งนี้เองที่นักการศึกษาจะนำความรู้ทางวิชาชีพ รวมไปถึงความรู้ในระดับลึกของเด็กที่พวกเขามีมาใช้

การทำงานร่วมกับครอบครัวนั้น นักการศึกษาจะใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นแนวทางในการวางแผนสำหรับการเรียนรู้ของเด็ก ในการที่จะให้เด็กมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นในการเรียนรู้ นักการศึกษาจะพิจารณาถึงจุดแข็งและความสนใจของเด็ก และเลือกกลยุทธ์ในการสอนที่เหมาะสม และออกแบบสภาพแวดล้อมในการเรียนอีกด้วย

นักการศึกษาจะทำการประเมินการเรียนรู้อย่างรอบคอบ และระมัดระวัง เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการวางแผนในอนาคต

หลักสูตร:

ในแง่ของสภาพแวดล้อมสำหรับเด็กปฐมวัยแล้ว หลักสูตร หมายถึง "ทุกการปฏิสัมพันธ์ ประสบการณ์ กิจกรรม กิจกรรมประจำวันและเหตุการณ์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะมีการวางแผนไว้หรือไม่ได้มีการวางแผนไว้ ซึ่งเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมที่ได้รับการออกแบบมาเพื่อช่วยในการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก" (ดัดแปลงจาก เท วาริก)

วิธีการสอน:

การปฏิบัติอย่างมืออาชีพของนักการศึกษาปฐมวัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่มุมมองที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและการถนอมรักษาความสัมพันธ์ การตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การสอน และการเรียน

การเรียนรู้ของเด็ก

ความหลากหลายในชีวิตครอบครัวหมายความว่า เด็กจะได้รับประสบการณ์ จากหลายวิธีที่แตกต่างกัน เด็กจะนำประสบการณ์ ทักษะคิด ความคาดหวัง ความรู้ และทักษะที่มีความหลากหลายนี้ มาใช้ในการเรียนรู้ของพวกเขาเอง

การเรียนรู้ของเด็กเป็นการเรียนรู้ที่ ไดนามิก ซับซ้อน และเป็นลักษณะองค์รวม ประเด็นทางด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ ส่วนตัว จิตวิญญาณ ความคิดสร้างสรรค์ องค์ความรู้และภาษาของการเรียนรู้ ได้ถูกร้อยเรียงอย่างประณีตและผสมผสานสัมพันธ์เข้าด้วยกัน

การเล่นเป็นบริบทสำหรับการเรียนรู้ที่:

- ช่วยให้มีการแสดงออกของบุคลิกภาพและความเป็นเอกลักษณ์
- ช่วยเสริมลักษณะพื้นฐานนิสัย เช่น ความอยากรู้อยากเห็น และความคิดสร้างสรรค์
- ช่วยให้เด็กที่เชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เก่าและการเรียนรู้ใหม่
- ช่วยเด็กในการพัฒนาความสัมพันธ์และแนวความคิด
- ช่วยกระตุ้นความรู้สึกของความเป็นอยู่ที่ดี

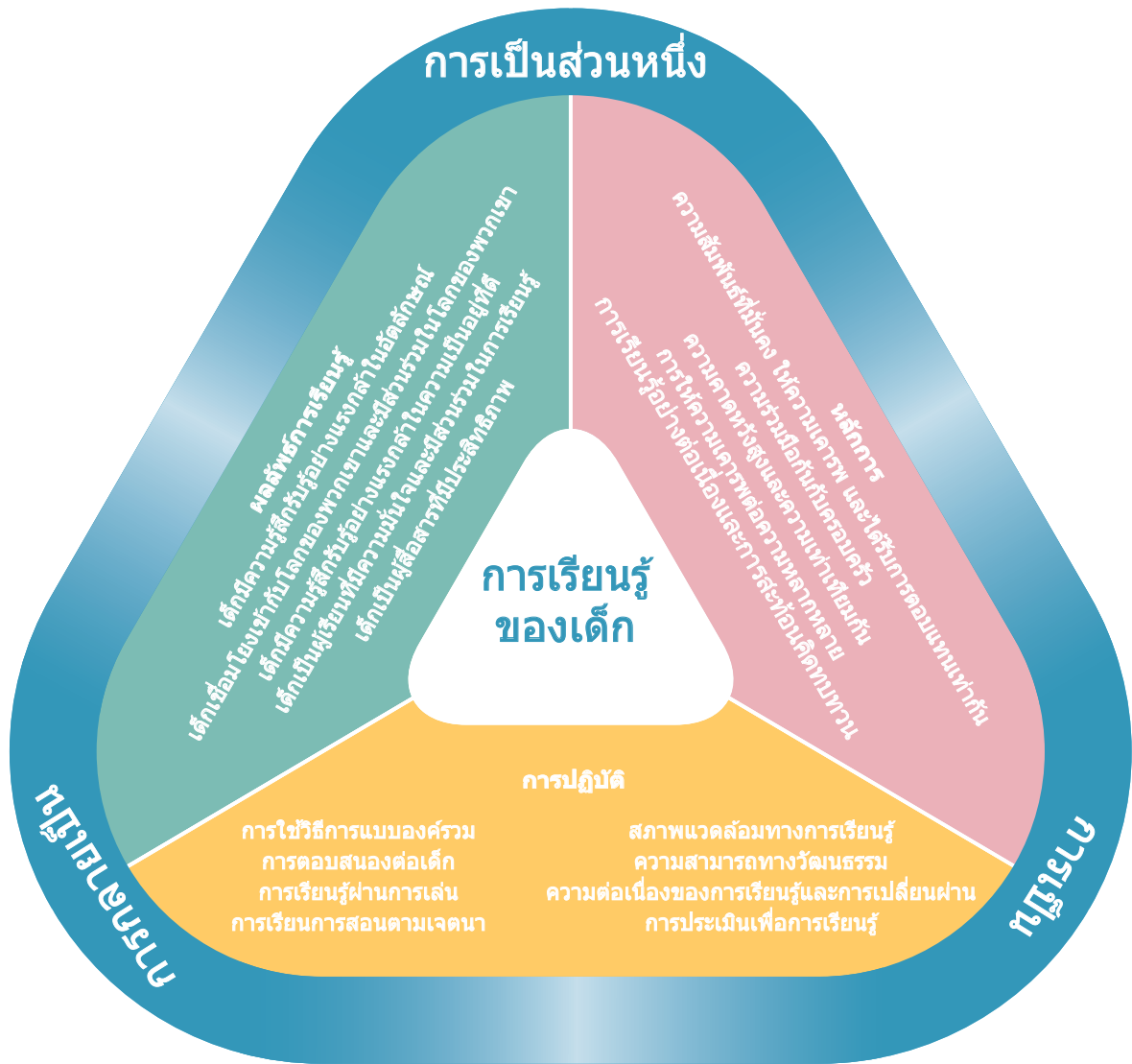
เด็กจะสร้างความเข้าใจของตัวเองและมีส่วนในการเรียนรู้ของผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา พวกเขาเรียนรู้ในความสามารถ ควบคุมและเป็นเจ้าของชีวิต ความสามารถในการริเริ่ม และเป็นผู้ดำเนินการเรียนรู้ของตนเอง และสิทธิของพวกเขาที่จะมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง ซึ่งรวมไปถึงการเรียนรู้ของพวกเขา

ด้วยมุมมองต่อเด็กในฐานะที่เป็นผู้มีส่วนร่วมและผู้ที่สามารถตัดสินใจ จะเปิดโอกาสความเป็นไปได้สำหรับนักการศึกษา ซึ่งเป็นโอกาสที่อยู่เหนือไปจากความคาดหวังที่มีต่อเด็กก่อนที่เด็กจะปฏิสนธิ ถึงสิ่งที่เด็กสามารถทำและเรียนรู้ ทั้งหมดนี้ ทำให้นักการศึกษาให้ความสำคัญและทำงานด้วยกันกับเด็กตามคุณสมบัติพิเศษและความสามารถของเด็กแต่ละคน

การปฏิบัติของนักการศึกษาและความสัมพันธ์ที่พวกเขาสร้างกับเด็กและครอบครัวมีผลกระทบต่อ การมีส่วนร่วมของเด็กและความสำเร็จในการเรียนรู้ของเด็ก เด็กจะมีพัฒนาก้าวหน้าได้ เมื่อครอบครัวและนักการศึกษาการร่วมมือกัน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของเด็กเล็ก

การเรียนรู้ของเด็กในช่วงวัยแรกมีอิทธิพลต่อโอกาสต่าง ๆ ในชีวิตของพวกเขา ความเป็นอยู่ที่ดีและความรู้สึกถึงการเชื่อมโยง การมองโลกในแง่ดีและการมีส่วนร่วม จะช่วยให้เด็กพัฒนาทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้

ในส่วนของผลลัพธ์การเรียนรู้ของกรอบการเรียนรู้ จะแสดงตัวอย่างหลักฐานการเรียนรู้ของเด็กและบทบาทของนักการศึกษา

รูปที่ 1 : องค์ประกอบของกรอบการเรียนรู้สำหรับช่วงวัยแรก

การมีส่วนร่วม:

เป็นสถานะที่เข้มข้นของกิจกรรมทางจิตที่ทำด้วยความเอาใจใส่ลงไปทั้งหมด โดยแสดงลักษณะชัดจากความเข้มข้นอย่างต่อเนื่องและแรงจูงใจภายใน เด็กที่มีส่วนร่วมสูง (และผู้ใหญ่) จะทำงานที่ชัดจำกัดของความสามารถของพวกเขา นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงวิธีการของการตอบสนองและความเข้าใจที่นำไปสู่การเรียนรู้ในระดับลึก (ดัดแปลงจาก Laevers 1994)

ลักษณะพื้นนิสัย:

นิสัยที่ยั่งยืนของจิตใจและการกระทำ และแนวโน้มที่จะตอบสนองในรูปแบบที่มีลักษณะเฉพาะกับสถานการณ์ เช่น การรักษามุมมองในการมองโลกในแง่ดี มีความเต็มใจที่จะอดทน การเข้าหาประสบการณ์ใหม่ด้วยความมั่นใจ

วิธีการสอนเด็กปฐมวัย

คำว่า การเรียนการสอน หมายถึง ธรรมชาติแบบองค์รวมของการปฏิบัติวิชาชีพของนักการศึกษาปฐมวัย (โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและการถนอมรักษาความสัมพันธ์) การตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตร การสอนและการเรียนรู้ เมื่อนักการศึกษาสร้างความสัมพันธ์ที่ให้ความเคารพและเอาใจใส่กับเด็กและครอบครัวของพวกเขา ก็จะสามารถทำงานร่วมกันเพื่อสร้างหลักสูตรและประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กในบริบทท้องถิ่นของพวกเขา ประสบการณ์เหล่านี้ค่อย ๆ ขยายความรู้ของเด็กและความเข้าใจโลกของเด็ก

การตัดสินใจหรือลงความเห็นในทางวิชาชีพของนักการศึกษาถือเป็นศูนย์กลางสำหรับบทบาทของพวกเขาในการช่วยอำนวยความสะดวกการเรียนรู้ของเด็ก ในการลงความเห็นในทางวิชาชีพนั้น นักการศึกษาจะผลานสิ่งต่อไปนี้เข้าด้วยกัน:

- ความรู้และทักษะวิชาชีพ
- ความรู้เกี่ยวกับเด็ก ครอบครัว และชุมชน
- การรับรู้ถึงความเชื่อและค่านิยมของพวกเขาเองว่าจะมีผลกระทบต่อความการเรียนรู้ของเด็ก
- รูปแบบบุคลิกลักษณะส่วนตัวและประสบการณ์ที่ผ่านมา

นอกจากนี้ นักศึกษานำเอาความคิดสร้างสรรค์ สัญชาตญาณ และจินตนาการของพวกเขามาใช้ เพื่อที่จะช่วยให้ทำการสอนโดยไม่ได้เตรียมการล่วงหน้า และปรับการปฏิบัติการสอนให้เหมาะสมกับเวลา สถานที่และบริบทของการเรียนรู้

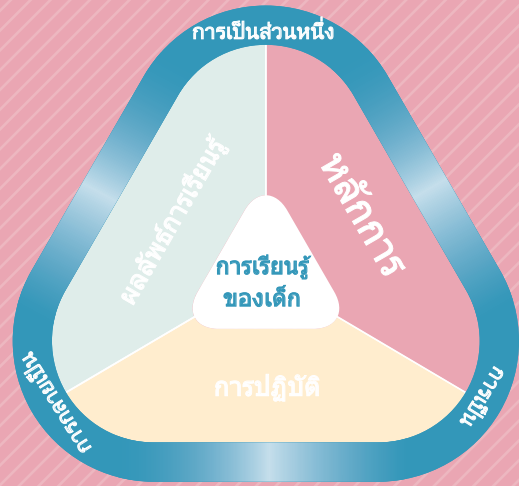
ทฤษฎีที่แตกต่างกันเกี่ยวกับเด็กปฐมวัยแสดงให้เห็นถึงวิธีการเรียนรู้และการพัฒนาของเด็ก นักการศึกษาปฐมวัยนำเอามุมมองด้านต่าง ๆ มาใช้ในการทำงานของพวกเขา ซึ่งอาจรวมถึง:

- ทฤษฎีการพัฒนาที่เน้นการอธิบายและความเข้าใจกระบวนการของการเปลี่ยนแปลงในการเรียนรู้และการพัฒนาการของเด็กในช่วงเวลา
- ทฤษฎีทางสังคมวัฒนธรรมที่เน้นบทบาทสำคัญอย่างยิ่งของครอบครัวและกลุ่มวัฒนธรรมที่มีต่อการเรียนรู้ของเด็ก และความสำคัญของความสัมพันธ์ที่ให้ความเคารพ และเสนอความเข้าใจในบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของการเรียนรู้และการพัฒนาการ
- ทฤษฎีพฤติกรรมทางสังคมที่เน้นไปที่บทบาทของประสบการณ์ในการสร้างพฤติกรรมของเด็ก
- ทฤษฎีแนววิพากษ์ (Critical Theory) ที่เชิญชวนให้นักการศึกษาเด็กปฐมวัยท้าทายสมมติฐานเกี่ยวกับหลักสูตรและพิจารณาว่าการตัดสินใจของพวกเขาอาจมีผลกระทบต่อเด็กแตกต่างกัน
- ทฤษฎีหลังโครงสร้างนิยม (Post-structuralist) ที่ให้ข้อมูลเชิงลึกในประเด็นเกี่ยวกับอำนาจความเท่าเทียมกัน และความยุติธรรมของสังคมในสภาวะแวดล้อมสำหรับเด็กปฐมวัย

การนำมุมมองและทฤษฎีต่าง ๆ มาใช้ เป็นความท้าทายวิธีการที่เรามองเด็ก การสอนและการเรียนรู้ แบบดั้งเดิมและส่งเสริมให้นักการศึกษาในฐานะที่เป็นปัจเจกบุคคลและกับเพื่อนร่วมงาน ได้พิจารณา:

- ตรวจสอบว่า ทำไมพวกเขาทำตามวิธีการที่พวกเขาทำอยู่ หรือและอภิปรายถึงทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อระบุจุดแข็งและข้อจำกัด
- รู้ถึงทฤษฎีและความเชื่อต่าง ๆ ที่พวกเขาใช้ เพื่อให้เข้าใจว่า การทำงานของพวกเขาขึ้น
- ทำให้งานดำเนินไปได้และขณะเดียวกันก็ยังเป็นตัวจำกัดการกระทำและความคิดของพวกเขา
- พิจารณาผลของการกระทำของพวกเขาที่มีต่อประสบการณ์ของเด็ก
- หาวิธีการใหม่ในการทำงานที่เป็นธรรมและเท่าเทียมกัน

หลักการ

หลักการห้าข้อดังต่อไปนี้ เป็นหลักการที่ได้มาจาก ทฤษฎีที่ร่วมสมัยและมีหลักฐานมาจากการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของเด็กและ หลักการดังกล่าว แนวปฏิบัติที่มุ่งเน้นในการช่วยให้เด็กมีความก้าวหน้า ในส่วนที่เกี่ยวกับผลลัพธ์การเรียนรู้

1. ความสัมพันธ์ที่มั่นคง ให้ความเคารพ และได้รับการตอบแทนเท่ากัน

นักการศึกษาผู้ปรับตนเองให้เข้ากับความรู้สึกและ ความคิดของเด็ก จะสนับสนุนพัฒนาการในด้านความรู้สึกรับรู้ของเด็กในความเป็นอยู่ที่ดี พวกเขาจะมี ปฏิสัมพันธ์กับเด็กเล็กในการเรียนรู้ของเด็ก งานวิจัยแสดงให้เห็นว่า เด็กทารกนั้นมีทั้งความ อ่อนแอและความสามารถ ความผูกพันใกล้ชิดแรก ของทารกภายในครอบครัวและในความสัมพันธ์ที่ ใ่ว่างใจได้แบบอื่น ๆ ทำให้เด็กมีรากฐานที่มั่นคง สำหรับการค้นหาและการเรียนรู้

เด็กจะพัฒนาความเชื่อมั่นและความรู้สึกได้รับความ เคารพและมีคุณค่า โดยผ่านเครือข่ายที่กว้างขึ้นของ ความสัมพันธ์ที่มั่นคงนี้ เด็กจะมีความสามารถมากยิ่งขึ้น ในการรับรู้และเคารพความรู้สึกของผู้อื่นและ สามารถมีปฏิสัมพันธ์ได้ในทางที่ดีกับผู้อื่น

นักการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับการถนอมรักษา ความสัมพันธ์และการสนับสนุนให้เด็กมีอารมณ์มั่นคง จะสามารถช่วยให้เด็กพัฒนาทักษะและความเข้าใจ ที่พวกเขาจำเป็นต้องมี เพื่อปฏิสัมพันธ์ในเชิงบวกกับ คนอื่น ๆ นอกจากนี้ นักศึกษายังช่วยให้เด็กเรียนรู้ เกี่ยวกับความรับผิดชอบของตนเองกับคนอื่น ๆ ให้ เด็กเข้าใจถึงการเชื่อมโยงและการพึ่งพาซึ่งกันและ กันของพวกเขาในฐานะผู้เรียน และให้ความสำคัญต่อ การทำงานร่วมกันและการทำงานเป็นทีม

2. ความร่วมมือกัน

ผลลัพธ์การเรียนรู้ ส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นได้ เมื่อนักการศึกษาเด็กปฐมวัยทำงานร่วมกับครอบครัว นักการศึกษายอมรับว่าครอบครัวของเด็กคือครูคน แรกและคนที่มอิทธิพลมากที่สุดกับเด็ก ครอบครัว

สร้างสภาพแวดล้อมซึ่งเด็กทุกคนและครอบครัวจะได้รับความ เคารพและการสนับสนุนอย่างแข็งขันให้ร่วมมือกับ นักการศึกษาเกี่ยวกับการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อ ให้มั่นใจว่าประสบการณ์การเรียนรู้จะเป็นประสบการณ์ที่ มีความหมาย

ความร่วมมือนี้จะตั้งอยู่บนรากฐานของการทำความเข้าใจความคาดหวังและทัศนคติของกันและกัน และ สร้างอยู่บนจุดแข็งของความรู้ของกันและกัน

ในความร่วมมือที่เป็นลักษณะแท้จริง ครอบครัวและ นักการศึกษาปฐมวัย:

- ให้ความสำคัญต่อความรู้ของแต่ละฝ่ายเกี่ยวกับเด็ก แต่ละคน
- ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของแต่ละฝ่าย และ บทบาทในชีวิตของเด็กแต่ละคน
- ใ่ว่างใจกัน
- มีการติดต่อสื่อสารได้อย่างอิสระและเคารพซึ่งกัน และกัน
- ใช้ข้อมูลเชิงลึกและมุมมองเกี่ยวกับเด็กแต่ละคน ร่วมกัน
- มีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกัน

นอกจากนี้ ความร่วมมือกันยังเกี่ยวข้องกับนักการศึกษา ครอบครัวการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญที่ทำงานสนับสนุน อื่น ๆ ในการทำงานร่วมกันเพื่อค้นหาศักยภาพในการ เรียนรู้จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในทุกวัน กิจกรรมประจำวัน และการเล่น เพื่อที่ว่าเด็กที่มีความต้องการเป็นพิเศษ จะได้มีโอกาสเรียนรู้จากการเข้าร่วมและการมีส่วนร่วม ในประสบการณ์เหล่านี้ในบ้านและสถานที่สำหรับเด็ก ปฐมวัยหรือสถานที่สำหรับผู้เชี่ยวชาญพิเศษ อีกด้วย

3. ความคาดหวังสูงและความเท่าเทียมกัน

นักการศึกษาปฐมวัยที่มีความมุ่งมั่นในเรื่องของความ เท่าเทียมกันเชื่อในความสามารถของเด็กทุกคนที่จะ ประสบความสำเร็จ โดยไม่คำนึงถึงสถานการณ์ที่มีความ แตกต่างและความสามารถของเด็กเอง เด็กมีความ ก้าวหน้าเป็นอย่างดีเมื่อตัวเด็ก พ่อแม่ ผู้ปกครอง และ นักการศึกษาของเด็กมีความคาดหวังสูงสำหรับความสำเร็จของพวกเขาในการเรียนรู้

นักการศึกษาเรียนรู้และตอบสนองต่อปัญหาและอุปสรรคที่เด็กมีในการบรรลุความสำเร็จทางการศึกษา ในการตอบสนองนั้น พวกเขาทำหยาการปฏิบัติที่นำไปสู่ความไม่เท่าเทียม และทำการตัดสินใจที่เกี่ยวกับหลักสูตรซึ่งจะส่งเสริมให้เกิดการรวมเป็นหนึ่งเดียว และการมีส่วนร่วมของเด็กทุกคน โดยการพัฒนาความรู้ทางวิชาชีพและทักษะของเขา และการทำงานร่วมกับเด็ก ครอบครัว ชุมชน บริการ และหน่วยงานอื่น ๆ นักการศึกษายังคงมุ่งมั่นที่จะหาวิธีการที่เท่าเทียมและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้แน่ใจว่าเด็กทุกคนมีโอกาสที่จะบรรลุผลการเรียนรู้

4. การให้ความเคารพต่อความหลากหลาย

วิธีการในการมีชีวิตอยู่ การเป็น และการรู้ นั้นมีหลายวิธี เด็กเมื่อเกิดมาจะเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ซึ่งไม่เพียงแต่จะได้รับอิทธิพลจากการปฏิบัติแบบดั้งเดิมตามประเพณี วรรค และความรู้ของบรรพบุรุษแล้ว ยังได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ ค่านิยม และความเชื่อของบุคคลในครอบครัวและชุมชนของแต่ละที่อีกด้วย การให้ความเคารพต่อความหลากหลายหมายถึง การที่ภายในหลักสูตรให้ความสำคัญและสะท้อนให้เห็นถึงการปฏิบัติ ค่านิยม และความเชื่อของครอบครัว นักการศึกษาให้การยกย่องเชิดชูต่อประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ภาษา ประเพณี การยอมรับเลี้ยงดูเด็ก และทางเลือกการดำเนินชีวิตของครอบครัว เขาให้ความสำคัญต่อความสามารถของเด็กที่แตกต่างกัน และให้ความเคารพต่อความแตกต่างในชีวิตครอบครัวที่บ้านของเด็ก

นักการศึกษาตระหนักดีว่า ความหลากหลายมีส่วนก่อให้เกิดความมั่งคั่งของสังคมของเรา และแสดงให้เห็นถึงหลักฐานที่ถูกต้องเกี่ยวกับวิธีการในการรู้ สำหรับออสเตรเลีย สิ่งนี้ยังช่วยส่งเสริมความเข้าใจต่อชาวพื้นเมืองอะบอริจินและชาวเกาะดอร์เรสได้ดียิ่งขึ้นถึงวิธีการรู้และการเป็น

เมื่อนักการศึกษาเด็กปฐมวัยให้ความเคารพต่อความหลากหลายของครอบครัวและชุมชน และพร้อมกับแรงบันดาลใจที่เขามีสำหรับเด็ก ๆ เขาสามารถที่จะส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจของเด็กที่จะเรียนรู้และเสริมสร้างความรู้สึกรู้สึกของตัวเองว่าเป็นผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถ เขาจะทำการตัดสินใจที่เกี่ยวกับหลักสูตรที่ส่งเสริมสิทธิให้เด็กทุกคนมีวัฒนธรรมอัตลักษณ์ ความสามารถและจุดแข็งที่ได้รับการยอมรับและมีคุณค่า และตอบสนองต่อความซับซ้อนของชีวิตของเด็กและครอบครัว

นักการศึกษาคิดวิเคราะห์ถึงโอกาสและอุปสรรคที่สามารถเกิดขึ้นได้จากความหลากหลาย และดำเนินการที่จะแก้ไขความไม่เท่าเทียม เขาให้โอกาสที่เด็กจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างและเกี่ยวกับการพึ่งพาซึ่งกันและกันและวิธีที่เราสามารถเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันได้

5. การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและการสะท้อนคิดทบทวน

นักการศึกษาแสวงหาวิธีการที่จะสร้างความรู้ทางวิชาชีพของพวกเขาและการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เขากลายเป็นเพื่อนร่วมเรียนกับเด็ก ๆ ครอบครัว และชุมชน และให้ความสำคัญกับความต่อเนื่องและความมั่งคั่งของความรู้ในท้องถิ่นซึ่งมีอยู่ร่วมกันระหว่างสมาชิกในชุมชน รวมทั้งผู้สูงอายุของชนพื้นเมืองอะบอริจินและชาวเกาะของแคบดอร์เรส

การสะท้อนคิดทบทวน เป็นรูปแบบของการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องที่ใช้ร่วมกับคำถามทางปรัชญา จริยธรรม และการปฏิบัติ ความตั้งใจของการสะท้อนคิดทบทวนก็คือ การรวบรวมข้อมูลและรับข้อมูลเชิงลึกที่สนับสนุน แจงและช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ของเด็ก ในฐานะที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางวิชาชีพ นักการศึกษาปฐมวัยจะตรวจสอบสิ่งที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาที่ตนเองทำงานอยู่และทบทวนถึงสิ่งที่พวกเขาอาจเปลี่ยนแปลง

การสะท้อนอย่างมีวิจารณญาณ ทำได้โดยการพิจารณาอย่างใกล้ชิดถึงทุกแง่มุมของเหตุการณ์และประสบการณ์จากมุมมองที่แตกต่างกัน นักการศึกษา มักจะตั้งกรอบการสะท้อนอย่างมีวิจารณญาณของเขาโดยใช้ชุดของคำถามที่ครอบคลุม และนำไปพัฒนาเป็นคำถามที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้นสำหรับจุดบางจุดที่ต้องการมีการตั้งคำถาม

คำถามที่ครอบคลุมเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสะท้อนอย่างมีวิจารณญาณได้แก่:

- อะไรคือความเข้าใจของฉันที่มีต่อเด็กแต่ละคน?
- ทฤษฎี ปรัชญา และความเข้าใจใด ที่หล่อหลอมและช่วยฉันในการทำงาน?
- ใครได้รับประโยชน์เมื่อฉันทำงานในลักษณะนี้? ใครเสียประโยชน์? ฉันมีคำถามอะไรเกี่ยวกับการทำงานของฉัน? สิ่งที่ทำทนายฉันคืออะไร?
- สิ่งที่คุณอยากรู้คืออะไร? สิ่งที่คุณเผชิญหน้าคืออะไร?
- ลักษณะของการทำงานของฉันในส่วนตัวที่ทฤษฎีและคำแนะนำซึ่งปกติแล้วฉันนำมาใช้ตลอดเพื่อเข้าใจในสิ่งที่ตัวเองทำ แต่ตอนนี้กลับช่วยฉันไม่ได้?
- มีทฤษฎีหรือความรู้อื่นใดที่จะช่วยให้ฉันเข้าใจสิ่งที่ได้สังเกตเห็นหรือมีประสบการณ์นั้นได้ดีขึ้น? ทฤษฎีหรือความรู้ที่นั่นคืออะไร? ทฤษฎีและความรู้ที่อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานของฉันได้อย่างไร?

วัฒนธรรมในการตั้งคำถามในทางวิชาชีพนี้จะเกิดขึ้นเมื่อนักการศึกษาปฐมวัยและผู้อื่นซึ่งได้ทำงานร่วมกันได้มาเปิดประเด็นเพื่อมีการตรวจสอบทบทวนวิธีการปฏิบัติ พิจารณาทบทวนผลที่ได้ และเมื่อมีการสร้างแนวคิดใหม่ ๆ ในบรรยากาศเช่นนั้น จะมีการยกและโต้แย้งกันในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของหลักสูตร ความเท่าเทียมกัน และความเป็นอยู่ที่ดีของเด็ก

การปฏิบัติ

หลักการของการเรียนการสอนเด็กปฐมวัยเป็นรากฐานของการปฏิบัติ นักการศึกษาंनाเอาข้อมูลความรู้ที่สมบูรณ์ในการปฏิบัติการสอนมาใช้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กโดย:

- การใช้วิธีการแบบองค์รวม
- การตอบสนองต่อเด็ก
- การวางแผนและการดำเนินการการเรียนรู้ผ่านการเล่น
- การเรียนการสอนตามเจตนา
- การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางกายภาพและทางสังคมที่มีผลกระทบในเชิงบวกต่อการเรียนรู้ของเด็ก
- การให้ความสำคัญต่อบริบททางวัฒนธรรมและสังคมของเด็กและครอบครัวของพวกเขา
- การให้ประสบการณ์ที่ต่อเนื่อง และเปิดโอกาสให้เด็กมีการเปลี่ยนผ่านที่ประสบความสำเร็จ
- การประเมินและติดตามผลการเรียนรู้ของเด็กเพื่อให้ข้อมูลสำหรับการจัดหาและให้การสนับสนุนเด็กในการบรรลุผลการเรียนรู้

วิธีการแบบองค์รวม

วิธีการแบบองค์รวมสำหรับการเรียนการสอนและการเรียนรู้ ครอบคลุมถึงการเชื่อมโยงกันของจิตใจ ร่างกาย และจิตวิญญาณ⁴ เมื่อนักการศึกษาปฐมวัยใช้วิธีการแบบองค์รวม พวกเขาจะให้ความสนใจกับเด็กทั้งทางกายภาพ ความเป็นตัวเด็ก สังคม อารมณ์ และจิตวิญญาณ เช่นเดียวกับองค์ความรู้ในแง่ของการเรียนรู้ ในขณะที่นักการศึกษาอาจจะวางแผนหรือการประเมินด้วยการให้ความสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผลหรือส่วนประกอบของการเรียนรู้ เขาจะเห็นการเรียนรู้ของเด็กเป็นแบบบูรณาการและมีการเชื่อม

โยงระหว่างกัน เขาตระหนักถึงการเชื่อมโยงระหว่างเด็ก ครอบครัว และชุมชน และความสำคัญของความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงซึ่งกันและกันและการร่วมมือกันเพื่อการเรียนรู้ เขาเห็นว่าการเรียนรู้เป็นกิจกรรมทางสังคมและให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้ร่วมกันและการมีส่วนร่วมของชุมชน

นอกจากนี้ การบูรณาการแบบองค์รวมเพื่อการเรียนการสอนและการเรียนรู้อย่างมุ่งเน้นไปที่การเชื่อมโยงกับโลกธรรมชาติ นักการศึกษาจะถนอมรักษาขีดความสามารถของเด็กที่จะเข้าใจและเคารพในสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและการพึ่งพาซึ่งกันและกันระหว่างผู้คน พืช สัตว์ และผืนแผ่นดิน

การตอบสนองต่อเด็ก

นักการศึกษาตอบสนองต่อทุกจุดแข็ง ความสามารถ และความสนใจของเด็ก พวกเขาให้ความสำคัญและสร้างจุดแข็ง ทักษะและความรู้ของเด็ก เพื่อรับประกันว่า เด็กมีแรงจูงใจและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ พวกเขาตอบสนองต่อความเชี่ยวชาญ วัฒนธรรมประเพณี และการรับรู้ ภาษาต่าง ๆ ที่เด็กบางคนใช้พูด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กพื้นเมืองอะบอริจินและชาวเกาะดอร์เรสและกลยุทธ์ที่เด็กกลุ่มที่มีความต้องการเป็นพิเศษใช้ในชีวิตประจำวันของพวกเขา

การเสริมต่อการเรียนรู้ :

การตัดสินใจและการกระทำของนักการศึกษาที่สร้างอยู่บนความรู้และทักษะของเด็กที่มีอยู่แล้ว เพื่อขยายการเรียนรู้ของเด็กให้เพิ่มมากขึ้น

4 Siraj-Blatchford, I., & Sylva, K. (2004). Researching pedagogy in English pre-schools. *British Educational Research Journal*, 30(5), 712-730.

นอกจากนี้ นักการศึกษายังตอบสนองต่อความคิดและการเล่นของเด็ก ซึ่งเป็นการสร้างรูปแบบพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตร ในการที่จะตอบสนองต่อความคิดและความสนใจของเด็กที่พัฒนาขึ้นมานั้น นักการศึกษาจะประเมิน คาดการณ์ และขยายการเรียนรู้ของเด็กผ่านทางคำถามปลายเปิดให้ข้อเสนอแนะ ให้สิ่งที่ท้าทายความคิดของเด็ก และให้แนวทางการเรียนรู้ของเด็ก พวกเขาจะใช้ประโยชน์จากช่วงขณะและเวลาที่นำมาใช้สอนได้เพื่อเป็นการเสริมแรงการเรียนรู้ให้เด็ก

ความสัมพันธ์ในการเรียนรู้ที่ตอบสนองจะทำให้ นักการศึกษาและเด็กเรียนรู้ด้วยกัน ร่วมกันตัดสินใจ ให้ความเคารพและความไว้วางใจกันและกันได้มากขึ้น การตอบสนองจะช่วยให้ นักการศึกษาสามารถเข้าไปเล่นในการเล่นและโครงการของเด็กได้ต่อเนื่อง ช่วยกระตุ้นความคิดของเด็ก และเสริมสร้างการเรียนรู้ของเด็ก

การเรียนรู้ผ่านการเล่น

การเล่นเป็นการให้โอกาสแก่เด็กที่จะเรียนรู้ในขณะที่พวกเขาได้ค้นพบ สร้างสรรค์ แสดงออกโดยไม่ได้เตรียมการล่วงหน้าและจินตนาการ เมื่อเด็กเล่นกับเด็กคนอื่น ๆ พวกเขาสร้างกลุ่มสังคมขึ้นมา ลองทดสอบความคิดต่าง ๆ ท้าทายความคิดของกันและกันและสร้างความเข้าใจขึ้นมาใหม่ การเล่นเป็นการให้สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้เด็กสามารถถามคำถาม แก้ปัญหาและมีส่วนร่วมในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การเล่นได้ขยายความคิดของเด็กและเพิ่มความปรารถนาที่จะรู้และเรียนรู้ ด้วยวิธีการเหล่านี้ การเล่นสามารถส่งเสริมการแสดงออกที่ดีต่อการเรียนรู้ การที่เด็กอยู่ในภวังค์แห่งการเล่นแสดงให้เห็นว่า วิธีการเล่นช่วยให้พวกเขาได้สนุกกับการเป็น ได้อย่างง่าย ๆ

นักการศึกษาปฐมวัยใช้หลายบทบาทในการเล่นกับเด็กและใช้กลยุทธ์หลายระดับเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ พวกเขามีส่วนร่วมในการสนทนาที่ใช้ร่วมกันอย่างต่อเนื่องกับเด็กที่จะขยายความคิด⁵ ของเด็ก นักการ

การเรียนการสอนโดยเจตนา:

การที่นักการศึกษาใช้ความตั้งใจ มีจุดประสงค์ และความคิดที่แน่นอนในการตัดสินใจและการกระทำ การสอนโดยเจตนาตรงกันข้ามกับการสอนโดยการท่องจำ หรือการดำเนินวิธีเดิมตามที่เคยทำมาด้วยเหตุผลง่าย ๆ คือ จะทำทุกสิ่งทุกอย่างด้วยวิธีการนั้น "เสมอมา"

ศึกษาร่างให้เกิดความสมดุลระหว่างการเรียนรู้ที่เด็กเป็นผู้นำ เด็กเป็นผู้ริเริ่ม และนักการศึกษาเองเป็นผู้สนับสนุน สร้างสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้เด็กค้นคว้า แก้ปัญหา สร้างสรรค์ และสร้าง นักการศึกษามีปฏิสัมพันธ์กับเด็กทารกและเด็กเพื่อสร้างความผูกพันใกล้ชิด ใช้กิจวัตรประจำวันและประสบการณ์การเล่นเพื่อสร้างสิ่งนี้ขึ้น นอกจากนี้ยังรับรู้ถึงขณะและเวลาที่สามารถใช้เป็นการสอนได้อย่างฉับพลันทันทีในขณะที่ช่วงเวลานั้นกำลังเกิดขึ้นและใช้เพื่อนำมาเสริมการเรียนรู้ของเด็ก นักการศึกษาปฐมวัยทำงานร่วมกับเด็กเพื่อส่งเสริมและสร้างรูปแบบในทางที่ดีในการมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้อื่น นักการศึกษานับสนุนให้เด็กทุกคนมีส่วนร่วมในการเล่น ช่วยเด็กให้รับรู้ว่ามีโอกาสที่การเล่นเกิดความไม่ยุติธรรมขึ้น และเสนอวิธีทางออกในเชิงสร้างสรรค์ให้เด็กในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ที่ดูแลเอาใจใส่ เทาเทียมและเป็นหนึ่งเดียว

การเรียนการสอนโดยเจตนา

การเรียนการสอนโดยเจตนา เป็นการสอนที่มีความชัดเจน มีวัตถุประสงค์และผ่านการไตร่ตรอง นักการศึกษาที่มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนโดยเจตนา จะเข้าใจว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นในบริบททางสังคม และการมีปฏิสัมพันธ์และการสนทนา คือส่วนสำคัญยิ่งสำหรับการเรียนรู้ นักการศึกษาจะกระตือรือร้นในส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กผ่านประสบการณ์ที่คุ้มค่าและมีความท้าทาย พร้อมทั้งมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมทักษะการคิดระดับสูง เขาใช้กลยุทธ์ ดังเช่นการสร้างแบบจำลองและการสาธิต การตั้งคำถาม การคาดเดา การอธิบาย การมีส่วนร่วมในการคิดร่วมกัน และการแก้ปัญหา ทั้งหมดนี้เพื่อที่จะขยายความคิดและการเรียนรู้ของเด็ก นักการศึกษามีความยืดหยุ่นเปลี่ยนเข้าสู่และออกจากบทบาทที่แตกต่างกัน และนำกลยุทธ์ต่าง ๆ มาใช้เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของบริบท นักการศึกษาวางแผนจะให้เกิดโอกาสสำหรับการสอนและการสร้างความรู้โดยเจตนา และบันทึกและเฝ้าระวังการเรียนรู้เด็ก

สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้

สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ คือพื้นที่ที่ให้การต้อนรับแก่เด็กและเป็นตัวสะท้อนและเสริมสร้างชีวิตและตัวตนของเด็กและครอบครัวที่เข้ามามีส่วนร่วมในการตั้งคำถามและตอบสนองกับความสนใจและความต้องการของพวกเขา สภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้เป็นพื้นที่ที่มีสีสันสดใสและความยืดหยุ่นที่ตอบสนองกับความสนใจและความสามารถของเด็กแต่ละคน พื้นที่นี้มีไว้เพื่อรองรับความสามารถการเรียนรู้และรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไป และเชิญชวน

5 Siraj-Blatchford, I., & Sylva, K. (2004). Researching pedagogy in English pre-schools. *British Educational Research Journal*, 30(5), 712-730.

ให้เด็กและครอบครัวมีส่วนร่วมแสดงความคิด ความสนใจและคำถามต่าง ๆ

พื้นที่การเรียนรู้กลางแจ้งเป็นคุณลักษณะของสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ของออสเตรเลีย พื้นที่เหล่านี้นำมาซึ่งความเป็นไปได้อย่างมากที่หาได้ยากจากสภาพแวดล้อมที่อยู่ในห้องหรือในบ้าน พื้นที่ที่ใช้ในการเล่นในสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ ได้แก่ พืช ต้นไม้ สวนครัว ทราย หิน โคลน น้ำ และองค์ประกอบอื่น ๆ ในธรรมชาติ พื้นที่เหล่านี้ช่วยส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์แบบปลายเปิด การโต้ตอบอย่างฉับไว การยอมเสี่ยง การค้นหา การค้นพบ และการเชื่อมโยงกับธรรมชาติ ทำให้เรียนรู้ที่จะชื่นชมและรู้คุณค่าของสภาพแวดล้อมในธรรมชาติ พัฒนาความตระหนักต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นพื้นฐานเพื่อการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่องต่อไป

สภาพแวดล้อมในร่มและกลางแจ้งส่งเสริมทุกแง่มุมของการเรียนรู้ของเด็กและทำให้เด็กเกิดการสนทนากันระหว่างเด็กเอง นักการศึกษาปฐมวัย ครอบครัว และชุมชนในวงกว้าง สภาพแวดล้อมดังกล่าวช่วยส่งเสริมโอกาสสำหรับการคิดร่วมกันอย่างต่อเนื่องและการเรียนรู้ร่วมกัน วัสดุต่าง ๆ ช่วยเสริมการเรียนรู้ได้ โดยการสะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่เป็ธรรมชาติและสิ่งที่คุ้นเคย และยังแนะนำสิ่งแปลกใหม่ที่จะกระตุ้นความสนใจและความคิดที่ซับซ้อนมากขึ้นและเป็นนามธรรมมากขึ้น ตัวอย่างเช่น เทคโนโลยีดิจิทัลสามารถช่วยให้เด็กในการเข้าถึงการเชื่อมโยงและแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทั่วโลก และยังส่งเสริมให้มีวิธีคิดแบบใหม่ สภาพแวดล้อมและทรัพยากรยังสามารถเน้นความรับผิดชอบของเราเพื่ออนาคตที่ยั่งยืนและส่งเสริมความเข้าใจของเด็กเกี่ยวกับความรับผิดชอบของพวกเขา เพื่อช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมให้เกิดความหวัง ความประหลาดใจ และความรู้เกี่ยวกับโลกของธรรมชาติ

นักการศึกษาจะสามารถกระตุ้นให้เด็กและครอบครัวมีส่วนร่วมทางความคิด ความสนใจและคำถามเพื่อการเรียนรู้สิ่งแวดล้อม พวกเขาสามารถสนับสนุนการมีส่วนร่วมโดยให้เวลาสำหรับการสื่อสารที่มีความหมาย โดยการให้โอกาสสำหรับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลและประสบการณ์ที่เกิดร่วมกัน และโดยการหาโอกาสสำหรับเด็กที่จะเข้าไปและไปมีส่วนร่วมกับชุมชนท้องถิ่นของตน

ความสามารถทางวัฒนธรรม

นักการศึกษาที่มีความสามารถทางวัฒนธรรม จะให้ความเคารพต่อวิถีทางวัฒนธรรมของการรู้ เห็น และการใช้ชีวิตหลากหลายรูปแบบ เขาจะยินดีต่อประโยชน์ของความหลากหลาย และมีความสามารถที่จะเข้าใจและนับถือความแตกต่าง ทั้งหมดนี้เห็นได้ชัด

ในทางปฏิบัติในชีวิตประจำวัน เมื่อนักการศึกษาแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นอย่างต่อเนื่องที่จะพัฒนาความสามารถทางวัฒนธรรมของตนเองในกระบวนการที่มีสองขั้นตอนร่วมกับครอบครัวและชุมชน

นักศึกษามองวัฒนธรรมและบริบทของครอบครัวว่าเป็นหัวใจสำคัญต่อความรู้สึกในการเป็น และการเป็นส่วนหนึ่ง และเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ไปจนตลอดชีวิต นอกจากนี้ นักศึกษายังพยายามที่จะส่งเสริมความสามารถทางวัฒนธรรมของเด็ก ความสามารถทางวัฒนธรรมนั้นเป็นสิ่งที่มากกว่าการตระหนักถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม ความสามารถทางวัฒนธรรม คือ ความสามารถที่จะเข้าใจการติดต่อสื่อสารกับ และมีประสิทธิภาพในการโต้ตอบกับคนข้ามวัฒนธรรม ความสามารถทางวัฒนธรรมครอบคลุมสิ่งดังต่อไปนี้:

- การตระหนักถึงมุมมองต่อโลกของตัวเอง
- การพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อความแตกต่างทางวัฒนธรรม
- ความรู้ที่ได้รับจากการปฏิบัติทางวัฒนธรรมและมุมมองของโลกที่แตกต่างกัน
- การพัฒนาทักษะในการสื่อสารและการมีปฏิสัมพันธ์ข้ามวัฒนธรรม

ความต่อเนื่องของการเรียนรู้และการเปลี่ยนผ่าน

เด็กนาวีวิธีการของการเป็น การเป็นส่วนหนึ่งและการกลายเป็นที่อยู่ครอบครัวและชุมชนของตนเองไปสู่อสถานศึกษาปฐมวัย โดยการสร้างจากประสบการณ์ที่มีอยู่ก่อนนี้ นักการศึกษาช่วยให้เด็กทุกคนรู้สึกปลอดภัยและมั่นใจ เป็นส่วนหนึ่ง และจะได้สัมผัสกับความต่อเนื่องในวิธีการที่จะเป็น และวิธีการที่จะเรียนรู้ การเปลี่ยนผ่าน ซึ่งรวมไปถึงจากการอยู่บ้านไปยังสภาวะแวดล้อมสำหรับเด็กปฐมวัย ระหว่างสถานที่ และจากสภาวะแวดล้อมปฐมวัยไปสู่โรงเรียน ทั้งหมดนี้เป็นการให้โอกาสและความท้าทายทั้งสิ้น สถานที่และพื้นที่ที่แตกต่างกัน ย่อมมีความคาดหวัง วัตถุประสงค์ และวิธีการของตนเอง การสร้างประสบการณ์ที่มีอยู่ก่อนและปัจจุบันจะช่วยให้เด็กรู้สึกปลอดภัย มั่นใจและเชื่อมโยงกับผู้คน สถานที่ ที่คุ้นเคย และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและความเข้าใจ ทั้งเด็ก ครอบครัว และสถานศึกษาเด็กปฐมวัยนี้ นำไปสู่การเปลี่ยนผ่านที่ประสบความสำเร็จระหว่างแต่ละสถานที่ เมื่อนักศึกษาปฐมวัยร่วมมือกันกับครอบครัวของเด็ก จะช่วยรับประกันว่าตัวเด็กเองมีบทบาทในการเตรียมความพร้อมสำหรับการเปลี่ยนผ่าน พวกเขาช่วยให้เด็กเข้าใจสิ่งที่ทำกันอยู่ ก็จัดประจำวัน และการปฏิบัติของสถานที่ใหม่ที่พวกเขากำลังจะย้ายเข้าไป และรู้สึกผ่อนคลายกับกระบวนการของการเปลี่ยนแปลง

นอกจากนี้ นักการศึกษาเด็กปฐมวัยยังช่วยให้เด็ก รู้จักที่จะเจรจาต่อรองการเปลี่ยนแปลงสถานะหรือ อัดลักษณะของเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเด็กเริ่ม เข้าโรงเรียนแบบเต็มเวลา ในขณะที่เด็กกำลังมีการ เปลี่ยนผ่านไปสู่สถานะแวดล้อมแห่งใหม่ (ซึ่งรวมถึง โรงเรียน) นักการศึกษาจากสถานะแวดล้อมสำหรับ เด็กปฐมวัยและจากโรงเรียน มีความมุ่งมั่นที่จะแบ่งปัน ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้และทักษะของเด็กแต่ละคน เพื่อให้ การเรียนรู้ของเด็กมีรากฐานอยู่บนการเรียนรู้ก่อนหน้านั้น นักการศึกษาทำงานร่วมกันกับนักการศึกษา ใหม่ของเด็กแต่ละคนและผู้เชี่ยวชาญด้านอื่น ๆ เพื่อให้ แน่ใจว่าการเปลี่ยนผ่านของเด็กนั้นประสบความสำเร็จ

การประเมินเพื่อการเรียนรู้

การประเมินเพื่อการเรียนรู้ของเด็ก หมายถึง กระบวนการในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็น หลักฐานเกี่ยวกับสิ่งที่เด็กรู้ ทำได้และเข้าใจ เป็นส่วน หนึ่งของวงจรที่ดำเนินอยู่ตลอดเวลา โดยได้แก่การ วางแผน การบันทึก และการวัดผลการเรียนรู้ของเด็ก การประเมินเพื่อการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจาก จะทำให้นักการศึกษาสามารถเข้าไปทำงานร่วมกับ ครอบครัว ตัวเด็กเอง และนักวิชาชีพอื่น ๆ ในการที่จะ

- วางแผนสำหรับการเรียนรู้ของเด็กในปัจจุบันและ ในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- สื่อสารกันเกี่ยวกับการเรียนรู้ของเด็กและความ ก้าวหน้าของเด็ก
- ตัดสินถึงระดับความก้าวหน้าของเด็กทุกคนว่าควร จะอยู่ในระดับใดเมื่อพิจารณาร่วมกับผลลัพธ์การ เรียนรู้ และถ้าเด็กไม่สามารถไปถึงระดับที่กำหนด ได้ พิจารณาว่าสิ่งใดอาจเป็นสาเหตุในความล่าช้า ของเด็ก
- พิจารณาเลือกเด็กที่อาจจะต้องได้รับการช่วยเหลือเป็นพิเศษ เพื่อที่เด็กจะได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ในด้านใดด้านหนึ่ง ให้ความช่วยเหลือนั้น หรือ ช่วยให้ครอบครัวของเด็กได้รับความช่วยเหลือ จากผู้เชี่ยวชาญพิเศษ
- วัดความมีประสิทธิภาพของโอกาสในการเรียนรู้ สภาพแวดล้อม และประสบการณ์ที่ได้รับ รวมทั้ง วิธีการที่ได้ปฏิบัติเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก
- สะท้อนให้เห็นถึงวิธีการสอนที่เหมาะสมกับบริบท นี้และกับเด็กเหล่านั้น

ดังที่ได้กล่าวในช่วงถัดไป ผลการเรียนรู้ในกรอบ การเรียนรู้ จะทำให้นักการศึกษาเด็กปฐมวัยได้มีจุด อ้างอิงสำคัญกับการชี้ให้เห็นถึงความก้าวหน้าของเด็ก สามารถจดบันทึกและสื่อสารไปยังครอบครัว อื่น ๆ และผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กปฐมวัยและนักการ ศึกษาในโรงเรียนได้เช่นเดียวกัน เมื่อเวลาผ่านไป

นักการศึกษาสามารถสะท้อนให้เห็นถึงวิธีการที่เด็ก ได้มีการพัฒนา วิธีการที่เด็กได้มีส่วนร่วมกับการคิด ที่ซับซ้อนมากขึ้น และมีส่วนร่วมในประสบการณ์การ เรียนรู้ที่มีความซับซ้อนมากขึ้นเรื่อย ๆ

กระบวนการประเมินผลอย่างต่อเนื่องซึ่งมีวิธีการที่ หลากหลาย จะช่วยรับและตรวจสอบวิถีทางที่เด็กใช้ เพื่อนำไปสู่ผลเหล่านี้ กระบวนการดังกล่าวไม่ได้มุ่ง เน้นเฉพาะในจุดสิ้นสุดของการเรียนรู้สำหรับเด็ก แต่ จะพิจารณาอย่างเท่าเทียมในส่วนของ “ระยะทางที่ เดินทาง” โดยเด็กแต่ละคน และรับรู้และยินดีกับเด็ก ไม่เฉพาะแค่สำหรับก้าวกระโดดที่ก้าวใหญ่ ๆ ที่เด็ก ได้ผ่านมาในการเรียนรู้ แต่ยังรับรู้และยินดีกับเด็กถึง แต่ละก้าวเล็ก ๆ ของเด็กด้วยเช่นเดียวกัน

เด็กทุกคนแสดงให้เห็นถึงการเรียนรู้ของพวกเขาในรูปแบบที่แตกต่างกัน แนวทางการประเมินผลที่เกี่ยวข้อง กับภาษาและวัฒนธรรมและตอบสนองต่อความ สามารถทางกายภาพและสติปัญญาของเด็กแต่ละคน จะทำให้เราได้รับความสามารถและจุดแข็งของเด็ก แต่ละคน และช่วยให้พวกเขาแสดงให้เห็นถึงความ สามารถของตนเองได้

การที่ให้เด็ก ครอบครัวและผู้เชี่ยวชาญด้านอื่น ๆ เข้า มามีส่วนในการพัฒนาและการนำไปใช้ในกระบวนการ ประเมินผลที่เหมาะสม จะช่วยให้เกิดความเข้าใจใหม่ ๆ ได้เกิดขึ้นซึ่งคงจะเป็นไปไม่ได้หากนักการศึกษา ต้องพึ่งพากลยุทธ์และมุมมองของตนเองเพียงอย่าง เดียว การพัฒนาแนวทางการประเมินร่วมกับเด็กและ ครอบครัวของพวกเขาแสดงให้เห็นถึงความเคารพต่อ ความหลากหลาย ช่วยให้นักการศึกษาเข้าใจในสิ่งที่ พวกเขาได้สังเกตได้ดีขึ้น และช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ สำหรับทั้งเด็กและผู้ใหญ่

การประเมินผล เมื่อมีการนำไปใช้ในการทำงาน ร่วมกันกับครอบครัวของเด็ก จะสามารถช่วยเหลือ ครอบครัวในการสนับสนุนการเรียนรู้ของเด็กและช่วย ให้ครอบครัวมีอำนาจในเป็นตัวแทนในนามของบุตร หลานของตนมากขึ้นไปกว่าสิ่งที่ปรากฏในสถานะ แวดล้อมสำหรับเด็กปฐมวัย เมื่อเด็กได้เป็นส่วนหนึ่ง ของกระบวนการประเมิน เด็กจะพัฒนาความเข้าใจ ของตัวเองในฐานะผู้เรียนและพัฒนาความเข้าใจในวิธี การที่พวกเขาจะเรียนรู้ได้ดีที่สุด

เมื่อนักศึกษานำบทบาทของพวกเขาไปใช้ในการ เรียนรู้ของเด็กและการประเมินผล เท่ากับว่าได้ สะท้อนให้เห็นถึงมุมมองของตนเองและความเข้าใจ ทฤษฎีเด็กปฐมวัย การวิจัยและการปฏิบัติ ที่มุ่งเน้น ไปที่:

- ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมที่พวกเขาให้และ วิธีการเชื่อมโยงที่ให้ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ตั้งใจไว้

- ขอบเขตที่พวกเขาารู้และเห็นคุณค่าของความรู้ เฉพาะทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับเด็ก และการเรียนรู้ที่มีอยู่ภายในชุมชนที่พวกเขา กำลังทำงานด้วย
- การเรียนรู้ของเด็กแต่ละคนในบริบทของครอบครัว ของพวกเขา นำเอามุมมองของครอบครัว ความ เข้าใจ ประสบการณ์ และความคาดหวัง พร้อม โอกาสการเรียนรู้ที่สร้างอยู่บนสิ่งที่ได้รู้แล้ว และ สิ่งที่เขา นำมา ใช้ในสภาวะแวดล้อมสำหรับ เด็กปฐมวัย
- หลักฐานที่แสดงว่าประสบการณ์การเรียนรู้ที่ให้กับ เด็ก มาจากเด็กทุกคนรวมกันและมีความเหมาะสม ทางวัฒนธรรม
- ไม่ทำให้สมมติฐานเกี่ยวกับการเรียนรู้ของเด็กหรือ การตั้งความคาดหวังให้ต่ำลงสำหรับเด็กบางคน เพราะอคติที่ไม่มีการรับรู้
- นำการปฏิบัติการสอนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ใน มุมมองที่แตกต่างกันมาใช้ และมีส่วนร่วมต่อความ เป็นอยู่ที่ดีและการเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จของ เด็ก
- ไม่ว่าจะ มีประสบการณ์อันท้าทายพอสำหรับเด็ก ทุกคนหรือไม่ก็ตาม
- หลักฐานที่แสดงให้เห็นเด็กมีการเรียนรู้
- วิธีที่นักการศึกษาสามารถขยายวิธีการประเมิน แบบต่าง ๆ ที่จะประเมินผลได้ดียิ่งขึ้นและมี ประโยชน์มากขึ้น
- วิธีที่นักการศึกษาสามารถขยายวิธีการประเมิน แบบต่าง ๆ ที่จะประเมินผลได้ดียิ่งขึ้นและมี ประโยชน์มากขึ้น

ผลลัพธ์การเรียนรู้

ผลลัพธ์การเรียนรู้ทั้งห้าข้อ ได้รับการออกแบบมา เพื่อผลลัพธ์การเรียนรู้ทั้งห้าข้อออกแบบมาเพื่อจับ ประเด็นการเรียนรู้แบบบูรณาการและมีความซับซ้อน และพัฒนาการของเด็กทุกคนตั้งแต่แรกเกิดจนถึงห้า ขวบ ซึ่งได้แก่

- เด็กมีความรู้สึกรับรู้อย่างแรงกล้าในอัตลักษณ์
- เด็กเชื่อมโยงเข้ากับโลกของพวกเขาและมีส่วนร่วม ในโลกของพวกเขา
- เด็กมีความรู้สึกรับรู้อย่างแรงกล้าในความเป็นอยู่ที่ดี
- เด็กเป็นผู้เรียนที่มีความมั่นใจและมีส่วนร่วมในการ เรียนรู้
- เด็กเป็นผู้สื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

ผลดังกล่าวนี้เป็นการกล่าวในมุมมองกว้างและสามารถ สังเกตได้ ผลนี้ยอมรับถึงความจริงที่ว่าเด็กจะเรียนรู้ ในหลายวิธีและแตกต่างกันไปตามความสามารถและ ก้าวของการเรียนรู้ของพวกเขา เมื่อเวลาผ่านไปเด็กมี ส่วนร่วมกับความคิดและประสบการณ์การเรียนรู้ที่ซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งสามารถถ่ายโอนไปยังสถานการณ์ อื่น ๆ ได้

การเรียนรู้ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์กับผลลัพธ์ จะ เห็นว่าได้รับอิทธิพลจาก:

- ความสามารถในปัจจุบันของเด็กแต่ละคน ลักษณะ และพื้นนิสัย และความพึงพอใจในการเรียนรู้
- แนวทางปฏิบัติของนักการศึกษาและสภาพ แวดล้อมในช่วงปฐมวัย
- ความผูกพันกับครอบครัวของเด็กแต่ละคนและ ชุมชน
- บูรณาการของการเรียนรู้ทั่วทั้งผลลัพธ์การเรียนรู้

การเรียนรู้ของเด็กเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและเด็กแต่ละ คนจะมีความคืบหน้าไปสู่ผลลัพธ์จากการเรียนในรูปแบบ ที่แตกต่างกันและมีความหมายที่เท่าเทียมกัน การเรียนรู้เป็นสิ่งที่ไม่อาจคาดการณ์เสมอไปและมี ลักษณะเป็นเส้นตรง นักศึกษามีการวางแผนกับ เด็กแต่ละคนและพิจารณาถึงผลลัพธ์

ผลลัพธ์การเรียนรู้ต่อไปนี้แสดงให้เห็นถึงวิธีการที่สาม องคประกอบของกรอบการเรียนรู้คือ หลักการ การ ปฏิบัติและผล ได้มารวมกันเพื่อเป็นแนวทางต่อการ ตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตร และการประเมินผลเพื่อส่ง เสริมการเรียนรู้ของเด็ก

ส่วนประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้ในแต่ละผลลัพธ์ การเรียนรู้ จะนำไปขยายต่อเพื่อใช้เป็นตัวอย่างของ หลักฐานที่นักการศึกษาอาจพบในเด็กในขณะที่เด็ก กำลังเรียนรู้ โดยจะมีตัวอย่างของการปฏิบัติเพื่อส่ง เสริมการเรียนรู้ของเด็กด้วย

นอกจากนี้ยังมีวิธีการอื่น ๆ อีกมากมายที่แสดงให้เห็น ถึงการเรียนรู้เด็กผลลัพธ์การเรียนรู้และตลอด ทั้งผลดังกล่าว นักการศึกษาทำความเข้าใจ มีส่วน ร่วม และส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก พวกเขาพูดคุยกับ ครอบครัวและชุมชนเพื่อทำการตัดสินใจที่เหมาะสมกับ ท้องถิ่น และที่มีความเกี่ยวข้องกับเด็กแต่ละคนและ ชุมชนของพวกเขา

มีข้อกำหนดสำหรับนักการศึกษาเพื่อแสดงรายการ ตัวอย่างเฉพาะของหลักฐานและการปฏิบัติที่มี วัฒนธรรมและบริบทที่เหมาะสมกับเด็กแต่ละคนและ สภาพแวดล้อมสำหรับพวกเขา

ประเด็นที่อธิบายไว้ภายในแต่ละผลลัพธ์การ เรียนรู้ จะมีความเกี่ยวข้องกับเด็กทุกราย ความรู้เกี่ยวกับ เด็กแต่ละคน จุดแข็งและความสามารถของพวกเขา จะช่วยนักการศึกษาให้ตัดสินใจอย่างเป็นมืออาชีพ เพื่อให้แน่ใจว่าเด็กทุกคนมีส่วนร่วมในประสบการณ์ แบบต่าง ๆ ในทุกผลการเรียนรู้ ในรูปแบบที่เพิ่ม ประสิทธิภาพการเรียนรู้ของพวกเขา

ผลการเรียนที่ 1: เด็กมีความรู้สึกรับรู้อย่างแรง กล้าในอัตลักษณ์

การเป็นส่วนหนึ่ง การเป็น และการกลายเป็น คือส่วนสำคัญของอัตลักษณ์

เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับตัวเองและสร้างอัตลักษณ์ของพวกเขาในบริบทของครอบครัวและชุมชนของพวกเขา ซึ่งรวมถึงความสัมพันธ์ของพวกเขากับคน สถานที่และสิ่งของ และการกระทำและการตอบสนองของผู้อื่น อัตลักษณ์เป็นสิ่งที่ไม่คงที่เป็นสิ่งที่หล่อหลอมจากประสบการณ์ เมื่อเด็กมีประสบการณ์ในเชิงบวก พวกเขาจะพัฒนาความเข้าใจของตัวเองอย่างมีนัยสำคัญและเป็นที่เคารพและรู้สึกถึง รู้สึกรับรู้ของการเป็นส่วนหนึ่ง ความสัมพันธ์เป็นรากฐานสำหรับการสร้างอัตลักษณ์ - 'ฉันเป็นใคร', 'ฉันเป็นส่วนหนึ่งได้อย่างไร' และ 'สิ่งที่มีอิทธิพลต่อฉัน'

ในสภาวะแวดล้อมช่วงปฐมวัย เด็กพัฒนาความรู้สึกของการเป็นส่วนหนึ่งได้เมื่อพวกเขา รู้สึกว่าได้รับการยอมรับ พวกเขาพัฒนาความผูกพันและความไว้วางใจต่อผู้ที่ดูแลพวกเขา เมื่อเด็กพัฒนาความรู้สึกของอัตลักษณ์ พวกเขาจะค้นคว้าหาแง่มุมต่าง ๆ ของอัตลักษณ์ (ทางกายภาพ สังคม อารมณ์ จิตวิญญาณ ความรู้ความเข้าใจ) โดยผ่านทางการเล่นและความสัมพันธ์ของพวกเขา

เมื่อเด็กรู้สึกปลอดภัย มั่นคง และได้รับการส่งเสริมสนับสนุน พวกเขาจะมีความมั่นใจในการค้นคว้าและเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

มโนทัศน์ของการเป็น ทำให้นักการศึกษาให้ความสนใจในเด็กในความเป็นปัจจุบัน และในความสำคัญของสิทธิของเด็กที่จะเป็นเด็กและได้รับประสบการณ์ความสนุกสนานของวัยเด็ก การเป็น ทำให้เด็กมีส่วนร่วมในการพัฒนาการรับรู้ทางมรดก วัฒนธรรมและสังคมของพวกเขาเอง การรับรู้ถึงเพศ และความสำคัญของพวกเขาในโลกของพวกเขา

การกลายเป็น ได้แก่การที่เด็กสร้างและหล่อหลอมอัตลักษณ์ของตนเองโดยผ่านประสบการณ์ที่เกิดขึ้นมาและความสัมพันธ์ ซึ่งรวมถึงการเปลี่ยนแปลงและการเปลี่ยนผ่าน เด็กมักจะเรียนรู้อยู่เสมอถึงผลกระทบของความเชื่อและค่านิยมส่วนตัวของพวกเขา ตัวแทนของเด็ก เช่นเดียวกับกับคำแนะนำ การดูแลเอาใจใส่ และการสอน โดยครอบครัวและนักการศึกษาช่วยหล่อหลอมให้เด็กได้รับประสบการณ์ของการกลายเป็น

ผลการเรียนที่ 1: เด็กมีความรู้สึกรับรู้อย่างแรงกล้าในอัตลักษณ์

- เด็กรู้สึกปลอดภัย มั่นคง และได้รับการสนับสนุน
- เด็กพัฒนาความเป็นอิสระและเป็นตัวของตัวเอง การพึ่งพาระหว่างกัน ความยืดหยุ่น และความรู้สึกรับรู้ในความสามารถควบคุมและเป็นเจ้าของชีวิต
- เด็กพัฒนาอัตลักษณ์ของตนเองอย่างมีความรู้และความมั่นใจ
- เด็กเรียนรู้ที่จะปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยความเอาใจใส่ ความเห็นอกเห็นใจ และความเคารพ

เด็กรู้สึกปลอดภัย มั่นคง และได้รับการสนับสนุน

สิ่งนี้จะเห็นได้ชัดเจน ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อเด็กนั้น:

- สร้างความสัมพันธ์ที่มั่นคงกับนักการศึกษา ตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไปที่พวกเขาคุ้นเคย
- นำกิจวัตรที่เป็นประโยชน์มาใช้เพื่อการเปลี่ยนผ่านที่ราบรื่น
- รับรู้และตอบสนองต่อความรู้สึกการเป็นเจ้าของ
- สื่อสารแสดงความต้องการการสนับสนุนหรือความช่วยเหลือ
- สร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่ให้การเคารพ และเชื่อใจเด็กคนอื่น ๆ และนักการศึกษา
- แสดงออกความรู้สึกและความคิดต่าง ๆ เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ อย่างเปิดเผย
- ตอบสนองความคิดหรือข้อเสนอแนะจากผู้อื่น
- เริ่มต้นปฏิสัมพันธ์และการสนทนากับนักการศึกษาที่พวกเขาไว้วางใจ
- ค้นหาและมีส่วนร่วมในสิ่งแวดล้อมทั้งในแง่ของสังคมและกายภาพผ่านความสัมพันธ์และการเล่นด้วยความมั่นใจ
- เริ่มต้นและเข้าร่วมการเล่น
- ค้นหาแง่มุมต่าง ๆ ของอัตลักษณ์ผ่านการแสดงบทบาทสมมติ

นักการศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้นี้ได้ ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อพวกเขา:

- ยอมรับและตอบสนองการบอกใบ้หรือการแสดงสัญญาณต่าง ๆ ของเด็กอย่างรวดเร็ว
- ตอบสนองต่อความพยายามของเด็กที่จะเริ่มปฏิสัมพันธ์หรือการสนทนาอย่างรวดเร็ว
- ให้การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของเด็กผ่านความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องและการเลี้ยงดูอย่างอบอุ่น
- ให้การสนับสนุนเด็กเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงหรือเกิดช่องว่างระหว่างความคุ้นเคยและความไม่คุ้นเคย
- สร้างการฝึกฝนการเรียนรู้โดยเลี้ยงดูเด็กให้มีคุณค่าตามหลักวัฒนธรรม
- สามารถสนับสนุนการแสดงออกทางความคิดและอารมณ์ของเด็ก
- ตระหนักว่าความรู้สึกเศร้า ความกลัว หรือการไม่สบายใจนั้นต้องใช้เวลาในการแก้ไข
- ยอมรับตัวตนของเด็กแต่ละคนในแง่บวก
- ใช้เวลาในการมีปฏิสัมพันธ์และสนทนากับเด็กแต่ละคน

ระบุตัวอย่างของคุณจากประสบการณ์ของคุณ:

ผลการเรียนรู้ที่ 1: เด็กมีความรู้สึกรับรู้อย่างแรงกล้าในอัตลักษณ์

เด็กพัฒนาความเป็นอิสระและเป็นตัวของตัวเอง การพึ่งพาระหว่างกัน ความยืดหยุ่น และความรู้สึกรับรู้ในความสามารถควบคุมและเป็นเจ้าของชีวิต

สิ่งนี้จะเห็นได้ชัดเจน ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อเด็กนั้น:

- แสดงการรับรู้ความต้องการและสิทธิ์ของผู้อื่นมากขึ้น
- เปิดรับความท้าทายและการค้นพบสิ่งใหม่ ๆ
- ร่วมมือและทำงานร่วมกับผู้อื่นมากขึ้น
- เสี่ยงตัดสินใจโดยรอบคอบ และรับมือกับสิ่งที่เหนือความคาดหวัง
- ตระหนักถึงความสำเร็จส่วนบุคคลและความสำเร็จของผู้อื่น
- แสดงให้เห็นถึงความสามารถที่เพิ่มขึ้นต่อการวางระเบียบด้วยตนเอง
- เข้าร่วมในสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่ปลอดภัยด้วยความมั่นใจ
- เริ่มการเจรจาต่อรองและแลกเปลี่ยนพฤติกรรม
- สามารถยืนหยัดเผชิญหน้าความท้าทายเมื่อความพยายามครั้งแรกล้มเหลว

นักการศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้นี้ได้ ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อพวกเขา:

- กำหนดวิธีการให้เด็กสามารถเลือกทางเลือกที่กำหนดให้เกี่ยวกับพฤติกรรมของพวกเขา
- ส่งเสริมให้เด็กมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ มีความสัมพันธ์ และความเป็นอยู่ที่ดี
- รักษาความคาดหวังความสามารถของเด็กแต่ละคนในระดับสูง
- ไกลเกลียดและช่วยเหลือให้เด็กสามารถเจรจาต่อรองสิทธิ์ของเขาที่เกี่ยวข้องกับสิทธิ์ของผู้อื่น
- แสดงออกความยินดี การให้กำลังใจ และความตื่นตัวกับความพยายามของเด็ก
- สนับสนุนการลงมือปฏิบัติของเด็ก และส่งเสริมตามสมควร
- ผลักดันและส่งเสริมเด็กให้เอาชนะเมื่อเด็กเผชิญความท้าทาย
- ใช้เวลาและพื้นที่กับเด็ก เพื่อให้เด็กสามารถจัดการด้วยตนเองหรือภายในกลุ่ม
- สร้างสังคมของเด็กที่มีการเรียนรู้ตามคุณค่าของวัฒนธรรมสำหรับเด็กแต่ละคน
- ส่งเสริมให้เด็กตัดสินใจ

ระบุตัวอย่างของคุณจากประสบการณ์ของคุณ:

ผลการเรียนที่ 1: เด็กมีความรู้สึกรับรู้อย่างแรงกล้าในอัตลักษณ์

เด็กพัฒนาอัตลักษณ์ของตนเองอย่างมีความรู้และความมั่นใจ

สิ่งนี้จะเห็นได้ชัดเจน ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อเด็กนั้น:

- รู้สึกเป็นที่ยอมรับและเคารพในตัวตนของเขา
- ค้นหาอัตลักษณ์และความคิดเห็นต่าง ๆ ผ่านทางบทบาทสมมติ
- แบ่งปันแง่มุมด้านวัฒนธรรมกับเด็กคนอื่น ๆ และนักการศึกษา
- ใช้ภาษาถิ่นเพื่อสร้างความหมาย
- สร้างพื้นฐานทางวัฒนธรรมและภาษาของครอบครัวและสามารถถ่ายทอดสู่ชุมชนได้โดยไม่ได้ลดทอนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมลง
- สร้างความสัมพันธ์ด้านสังคมและวัฒนธรรมกับผู้สูงอายุและสมาชิกในชุมชน
- เข้าถึงและสามารถสื่อสารการปลอบใจ ความช่วยเหลือ และความเป็นเพื่อน
- ยินดีและแบ่งปันความสำเร็จร่วมกับผู้อื่น

นักการศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้นี้ได้ ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อพวกเขา:

- ส่งเสริมให้เด็กมีความรู้สึกถึงตัวตนของพวกเขาและความสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น เช่น อัตลักษณ์ที่เหมือนกันของชาวออสเตรเลีย
- ให้ความภาคภูมิใจแก่เด็กและความมั่นใจกับความสำเร็จ
- แบ่งปันความสำเร็จของเด็กกับครอบครัวของพวกเขา
- แสดงความเคารพต่อความแตกต่าง และยอมรับวิถีความแตกต่างของเด็ก ครอบครัว ชุมชน และวัฒนธรรม
- ยอมรับและเข้าใจว่าเด็กสามารถสร้างความหมายได้ในหลายทาง
- แสดงความเข้าใจเด็กแต่ละคนอย่างลึกซึ้ง รวมถึงครอบครัว และสิ่งแวดล้อมในชุมชน เพื่อการวางแผนการเรียนรู้ของเด็ก
- ยกตัวอย่างอัตลักษณ์ที่หลากหลายแก่เด็ก รวมทั้งวัฒนธรรมที่ยอมรับและแสดงออก
- สร้างวิธีการเรียนรู้ที่ให้คุณค่าด้านวัฒนธรรม
- สร้างความรู้ ภาษา และความเข้าใจของเด็ก
- พุดคุยกับเด็กด้วยความเคารพในความเหมือนและแตกต่างของมนุษย์
- ให้แหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์และหลากหลายเพื่อสะท้อนโลกทางสังคมของเด็ก
- รับฟังและเรียนรู้ความเข้าใจของเด็กที่มีต่อตัวพวกเขาเอง
- สนับสนุนและรักษาภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- สร้างความเข้าใจที่ถูกต้องของเด็กที่มีต่อตัวพวกเขาเอง

ระบุตัวอย่างของคุณจากประสบการณ์ของคุณ:

ผลการเรียนรู้ที่ 1: เด็กมีความรู้สึกรับรู้อย่างแรงกล้าในอัตลักษณ์

เด็กเรียนรู้ที่จะปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยความเอาใจใส่ ความเห็นอกเห็นใจ และความเคารพ

สิ่งนี้จะเห็นได้ชัดเจน ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อเด็กนั้น:

- แสดงความสนใจในเด็กคนอื่น ๆ และมีส่วนร่วมในกลุ่ม
- มีส่วนร่วมและเข้าร่วมการแสดงร่วมกับผู้อื่น
- แสดงออกทางอารมณ์ ความคิด และแง่คิดต่าง ๆ หลากหลาย
- รู้สึกร่วมและแสดงความเป็นห่วงผู้อื่น
- แสดงการรับรู้และเคารพความคิดของผู้อื่น
- สะท้อนการกระทำของพวกเขา และพิจารณาผลที่มีต่อผู้อื่น

นักการศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้นี้ได้ ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อพวกเขา:

- เริ่มปฏิสัมพันธ์แบบตัวต่อตัวกับเด็ก โดยเฉพาะทารก เด็กฝึกเดิน ระหว่างกิจกรรมประจำวัน
- สร้างสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ในหลายรูปแบบ เพื่อช่วยส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มย่อย และการแสดง
- สร้างความใส่ใจ ความเห็นอกเห็นใจ และเคารพต่อเด็ก พนักงาน และครอบครัว
- สร้างวิธีการสื่อสารที่ชัดเจน เพื่อสนับสนุนเด็กให้เริ่มปฏิสัมพันธ์ และเข้าร่วมในการแสดง และการเข้าสังคมในหลาย ๆ รูปแบบ เพื่อให้รักษาความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับเด็กคนอื่น ๆ
- รับรู้ความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนของเด็ก และแทรกซึมได้ในหลายวิธี เพื่อช่วยส่งเสริมทางเลือกอื่น ๆ และการรวมกลุ่มเพื่อสร้างโอกาส

ระบุตัวอย่างของคุณจากประสบการณ์ของคุณ:

การรวมเข้าไว้ด้วยกัน:

เกี่ยวข้องกับการคำนึงถึงความหลากหลายทางสังคม วัฒนธรรม และภาษาของเด็กทุกคน (รวมถึงรูปแบบการเรียนรู้ความสามารถ ความพิการ เพศ สถานการณ์ในครอบครัว และที่ตั้งทางภูมิศาสตร์) ในกระบวนการตัดสินใจสำหรับหลักสูตร โดยมีเจตนาเพื่อให้แน่ใจว่าประสบการณ์ของเด็กทุกคนได้รับการยอมรับและมีคุณค่า นอกจากนี้ยังมีความตั้งใจที่จะรับประกันว่าเด็กทุกคนมีสิทธิ์เท่าเทียมกันในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลและการมีส่วนร่วม และโอกาสที่จะแสดงให้เห็นการเรียนรู้ของพวกเขาและการให้ความสำคัญแก่ความแตกต่าง

ผลการเรียนที่ 2: เด็กเชื่อมโยงเข้ากับโลกของ พวกเขาและมีส่วนร่วมในโลก ของพวกเขา

ประสบการณ์ของความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมในชุมชนมีส่วนร่วมในการเป็นส่วนหนึ่ง การเป็น และการกลายเป็น ของเด็ก ตั้งแต่แรกเกิด เด็กจะได้รับประสบการณ์การใช้ชีวิตและการเรียนรู้กับผู้อื่นกับชุมชนประเภทต่าง ๆ ทั้งหมดนี้อาจรวมถึงครอบครัว ชุมชนท้องถิ่น หรือสภาวะแวดล้อมสำหรับเด็กปฐมวัย การมีความรู้สึกในเชิงบวกต่ออัตลักษณ์และการรู้จักแสดงความสามารถ ความสัมพันธ์ที่ตอบสนอง ช่วยเสริมสร้างความสนใจของเด็กและทักษะในการเป็นและการกลายเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมต่อโลกของพวกเขา ในขณะที่เป็นเด็กเข้าสู่สภาวะแวดล้อมสำหรับเด็กปฐมวัย พวกเขาขยายประสบการณ์ของพวกเขาในฐานะผู้มีส่วนร่วมในความสัมพันธ์และชุมชนที่แตกต่างกันออกไป

เมื่อเวลาผ่านไป ความหลากหลายและความซับซ้อนของวิธีการที่เด็กเชื่อมโยงและมีส่วนร่วมกับผู้อื่นจะเพิ่มขึ้น เด็กทารกมีส่วนร่วมโดยการยิ้มร้องไห้ เลียนแบบ และทำเสียงต่าง ๆ เพื่อแสดงระดับของความสนใจในการที่เกี่ยวข้องกับการหรือมีส่วนร่วมกับคนอื่น ๆ เด็กวัยหัดเดินมีส่วนร่วมและเชื่อมโยงกับเด็กอื่น ๆ ผ่านทางท่าทาง เช่นการเอาตุ๊กตาของพวกเขาให้เป็นเด็กที่มีความทุกข์ หรือเพื่อต้อนรับเด็กใหม่อย่างกระตือรือร้น เด็กที่โตขึ้นกว่านั้นจะแสดงความสนใจในวิธีที่คนอื่น ๆ คิดต่อพวกเขาและความเข้าใจเกี่ยวกับมิตรภาพ พวกเขาพัฒนาความเข้าใจที่ว่า การกระทำหรือการตอบสนองของพวกเขาจะส่งผลกระทบต่อวิธีที่คนอื่นรู้สึกหรืออีกนัยหนึ่ง พวกเขาได้รับประสบการณ์ของการเป็นส่วนหนึ่ง

เมื่อนักการศึกษาสร้างสภาพแวดล้อมที่เด็กได้สัมผัสกับความสนุกด้วยกัน ความเอาใจใส่และความสัมพันธ์ที่แสดงความเคารพต่อผู้คนและสภาพแวดล้อม เด็กก็จะตอบสนองตามสิ่งนั้น เมื่อเด็กมีส่วนร่วมในกิจวัตรประจำวัน เหตุการณ์และประสบการณ์ต่าง ๆ และมีโอกาสที่จะมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ พวกเขาได้เรียนรู้ที่จะมีชีวิตอยู่แบบพึ่งพาอาศัยกัน

การเชื่อมโยงของเด็กและวิธีการที่แตกต่างกันของการเป็นส่วนหนึ่งที่มีต่อผู้คน ประเทศ และชุมชน ช่วยให้เด็กเรียนรู้วิธีการเป็น ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประเพณี ค่านิยม และการปฏิบัติของครอบครัวและชุมชนของพวกเขา เมื่อเวลาผ่านไป การเรียนรู้นี้จะเปลี่ยนวิธีที่พวกเขามีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ

ผลการเรียนรู้ที่ 2: เด็กเชื่อมโยงเข้ากับโลกของพวกเขาและมีส่วนร่วมในโลกของพวกเขา

- เด็กพัฒนาความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและชุมชน และมีความเข้าใจสิทธิ์ที่มีต่อกันและความรับผิดชอบที่จำเป็นต่อการเข้าร่วมในชุมชนอย่างแข็งขัน
- เด็กตอบสนองต่อความแตกต่างด้วยความเคารพ
- เด็กได้รับรู้ถึงความเท่าเทียมกัน
- เด็กได้แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและแสดงความเคารพต่อสิ่งแวดล้อม

เด็กพัฒนาความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและชุมชน และมีความเข้าใจสิทธิ์ที่มีต่อกันและความรับผิดชอบที่จำเป็นต่อการเข้าร่วมในชุมชนอย่างแข็งขัน

สิ่งนี้จะเห็นได้ชัดเจน ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อเด็กนั้น:

- เริ่มรับรู้ว่าพวกเขามีสิทธิ์ที่มีส่วนร่วมกับชุมชนหลากหลายแห่ง
- ร่วมมือกับผู้อื่น และเจรจาต่อรองบทบาทและความสัมพันธ์ในการแสดงในตอนต่าง ๆ และการเข้ากลุ่ม
- แสดงออกด้วยการช่วยเหลือเด็กคนอื่น ๆ เพื่อมีส่วนร่วมในกลุ่มทางสังคม
- ขยายความเข้าใจเกี่ยวกับโลกที่พวกเขาอาศัยอยู่
- แสดงออกความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ที่มีผลต่อพวกเขา
- สร้างประสบการณ์ทางสังคม และค้นหาวิธีการใช้ชีวิตอื่น ๆ
- มีส่วนร่วมในความสัมพันธ์ที่ต่างให้ผลประโยชน์ตอบแทน
- ค่อย ๆ เรียนรู้วิธีการ 'อ่าน' จากผู้อื่น และตอบสนองอย่างเหมาะสม
- เข้าใจการมีส่วนร่วมในแบบต่าง ๆ ผ่านทางการเล่นละครและโครงการต่าง ๆ
- แสดงความรู้สึกมีส่วนร่วมและความสบายใจในสิ่งแวดล้อม
- สนุกสนานและตอบรับผู้อื่น เข้าหาผู้อื่น และมีเพื่อนด้วยความคิดทางบวก
- มีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่ส่งผลกับตัวพวกเขา

นักการศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้นี้ได้ ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อพวกเขา:

- ส่งเสริมความรู้สึกร่วมในชุมชนภายในสิ่งแวดล้อมของเด็กเล็ก
- สร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมของเด็กเล็กและชุมชน
- สร้างโอกาสให้เด็กคิดค้นออกความคิดเห็น มีแนวคิดซับซ้อน หรือเรื่องจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและชุมชนท้องถิ่นของพวกเขา
- สร้างภาษาที่เด็กสามารถใช้อธิบายความคิดต่อบทบาท และใช้ร่วมกันเพื่อประสพผลสำเร็จ
- ให้กำลังใจเด็กกว่ามีทักษะในการเข้าร่วมและมีส่วนร่วมในการแสดงกลุ่มและโครงการต่าง ๆ
- ค้นหาโอกาสให้เด็กได้ร่วมการอภิปรายกลุ่ม และการร่วมตัดสินใจในบทบาทและความคาดหวัง

ระบุตัวอย่างของคุณจากประสบการณ์ของคุณ:

ผลการเรียนที่ 2: เด็กเชื่อมโยงเข้ากับโลกของพวกเขาและมีส่วนร่วมในโลกของพวกเขา

เด็กตอบสนองต่อความแตกต่างด้วยความเคารพ

สิ่งนี้จะเห็นได้ชัดเจน ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อเด็กนั้น:

- เริ่มเห็นใจผู้อื่น
- ค้นคว้าความหลากหลายของวัฒนธรรม มรดกตกทอด ปุ่มหลัง ขนบธรรมเนียม และความแตกต่างที่ทำให้มีทางเลือกต่าง ๆ และความเข้าใจใหม่ ๆ
- รู้สึกถึงความสัมพันธ์ ความคล้ายคลึง ความแตกต่างระหว่างผู้คน
- รับฟังความคิดผู้อื่น และเคารพตัวตนและพฤติกรรมของผู้อื่น
- ฝึกฝนเพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันได้
- สังเกตและตอบสนองต่อความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างผู้คนได้ในแง่บวก

นักการศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้นี้ได้ ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อพวกเขา:

- สะท้อนความคิดเห็นที่มีต่อความหลากหลาย
- วางแผนประสบการณ์ และให้แหล่งข้อมูลที่สามารถขยายวิสัยทัศน์ของเด็ก และส่งเสริมให้รับรู้ต่อความหลากหลาย
- ให้เด็กได้เรียนรู้ภาษา สำเนียงต่าง ๆ เพื่อช่วยให้เด็กรับรู้ความหลากหลาย
- ส่งเสริมให้เด็กรับฟังผู้อื่น และเคารพวิสัยทัศน์ที่หลากหลาย
- สาธิตวิธีการตอบสนองต่อความแตกต่างของพฤติกรรม และการสนทนากับเด็ก
- มีส่วนร่วมในปฏิสัมพันธ์กับเด็กที่ช่วยส่งเสริมความแตกต่างและคุณค่า
- ค้นคว้าวัฒนธรรม มรดกตกทอด ปุ่มหลัง และขนบธรรมเนียมของเด็กแต่ละคนภายในชุมชนของพวกเขา
- ค้นคว้าความคิดและความแตกต่างของเด็ก

ระบุตัวอย่างของคุณจากประสบการณ์ของคุณ:

ผลการเรียนที่ 2: เด็กเชื่อมโยงเข้ากับโลกของพวกเขาและมีส่วนร่วมในโลกของพวกเขา

เด็กได้รับรู้ถึงความเท่าเทียมกัน

สิ่งนี้จะเห็นได้ชัดเจน ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อเด็กนั้น:

- ค้นหาและค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างผู้คน
- รับรู้วิถีของมนุษย์รวมทั้งและไม่รวมสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและสังคม
- สร้างความสามารถในการรับรู้ความไม่เท่าเทียม ความลำเอียง และความสามารถในการแสดงความเห็นใจ
- ส่งเสริมให้ตัดสินใจ แก้ปัญหาให้เหมาะสมกับความต้องการ
- เริ่มคิดอย่างวิเคราะห์เรื่องพฤติกรรมที่เท่าเทียมและไม่เท่าเทียม
- เริ่มเข้าใจและประเมินวิธีการในการสร้างอัตลักษณ์และภาพลักษณ์ที่ค้ำชู

นักการศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้ได้ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อพวกเขา:

- สังเกตและรับฟังเด็กคนอื่น ๆ อย่างตั้งใจ และรวมอภิปรายวิสัยทัศน์ที่แตกต่างในเรื่องปัญหาที่รวมถึงและไม่รวมถึงพฤติกรรมที่เท่าเทียมและไม่เท่าเทียม
- ร่วมกับเด็กเพื่ออภิปรายความสัมพันธ์ที่เคารพและเท่าเทียม เช่น เมื่อเด็กต้องการใช้แหล่งข้อมูล
- วิเคราะห์และอภิปรายในแบบของเด็กในการสร้างอัตลักษณ์ที่จำกัดและส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ค้ำชู
- ดึงความสนใจของเด็กมาสู่ปัญหาความเท่าเทียมที่เกี่ยวกับพวกเขาในสิ่งแวดล้อมและชุมชนในช่วงเด็กเล็ก

ระบุตัวอย่างของคุณจากประสบการณ์ของคุณ:

ผลการเรียนที่ 2: เด็กเชื่อมโยงเข้ากับโลกของพวกเขาและมีส่วนร่วมในโลกของพวกเขา

เด็กได้แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและแสดงความเคารพต่อสิ่งแวดล้อม

สิ่งนี้จะเห็นได้ชัดเจน ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อเด็กนั้น:

- ใช้การแสดงเพื่อค้นคว้าและนำไปสู่ความคิดใหม่ ๆ
- ร่วมกับผู้อื่นในการแก้ปัญหา และมีส่วนร่วมในกลุ่ม
- แสดงความรู้และการเคารพต่อสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติและที่สร้างขึ้นมากขึ้นกว่าเดิม
- สำรวจ สรุป คาดการณ์ และตั้งสมมติฐาน เพื่อพัฒนาความเข้าใจที่เพิ่มขึ้นของการพึ่งพาซึ่งกันและกันระหว่างผืนแผ่นดิน คน พืช และสัตว์
- แสดงความชื่นชมการเจริญเติบโตและการดูแลสำหรับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสภาพแวดล้อมที่มีการสร้างขึ้น
- สำรวจความสัมพันธ์กับชีวิตอื่น ๆ และสิ่งที่ไม่มีชีวิตและสิ่งเกิด เฝ้าดู และตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง
- พัฒนาการรับรู้ถึงผลกระทบของกิจกรรมของมนุษย์ในสภาพแวดล้อมและการพึ่งพาซึ่งกันและกันของสิ่งมีชีวิต

นักการศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้นี้ได้ ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อเด็กนั้น:

- ให้เด็กสามารถใช้วัสดุธรรมชาติในชุมชนของพวกเขา
- สร้างความเคารพ ความเอาใจใส่ และความห่วงหาพันสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ
- ค้นหาวิธีการในการให้เด็กเอาใจใส่และเรียนรู้จากผืนแผ่นดินของพวกเขาเอง
- วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและผืนแผ่นดิน และให้ความเคารพต่อกฎของชุมชน
- แบ่งปันข้อมูล และจัดแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและผลของการกระทำของมนุษย์ที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสำหรับเด็ก
- นำเรื่องของความยั่งยืนมาใช้ในกิจกรรมในชีวิตประจำวัน
- ค้นหาตัวอย่างการพึ่งพากันในสิ่งแวดล้อมและอภิปรายเกี่ยวกับวิถีชีวิตและสุขภาพของสิ่งมีชีวิตที่มีความเชื่อมโยงต่อกัน

ระบุตัวอย่างของคุณจากประสบการณ์ของคุณ:

ผลการเรียนรู้ที่ 3:

เด็กมีความรู้สึกรับรู้อย่างแรงกล้าในความเป็นอยู่ที่ดี

ความเป็นอยู่ที่ดีพิจารณาทั้งทางกายภาพและทางจิตใจและเป็นหัวใจสำคัญของการเป็นส่วนหนึ่ง การเป็น และการกลายเป็น หากปราศจากความรู้สึกรับรู้อย่างแรงกล้าในความเป็นอยู่ที่ดีแล้ว ก็จะเป็นเรื่องยากที่จะเกิดความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่ง ความเชื่อถือในผู้อื่นและรู้สึกมั่นใจในการเป็น และเข้ามามีส่วนร่วมในประสบการณ์ที่มีส่วนทำให้เกิดการกลายเป็น

ความเป็นอยู่ที่ดี ได้แก่สุขภาพทางกายที่ดี ความรู้สึกถึงความสุข ความพึงพอใจ และการทำหน้าที่ทางสังคมได้สำเร็จ ความเป็นอยู่ที่ดีมีอิทธิพลต่อวิธีที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์ในสภาพแวดล้อมของตนเอง ความรู้สึกรับรู้อย่างแรงกล้าในความเป็นอยู่ที่ดีทำให้เด็กมีความมั่นใจและมองโลกในแง่ดี ซึ่งจะช่วยเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้ของเด็กได้สูงสุด นอกจากนี้ยังช่วยกระตุ้นพัฒนาการของแรงขับในการค้นหาสำรวจ ความรู้สึกรับรู้ในความสามารถควบคุมและเป็นเจ้าของชีวิต ความปรารถนาที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่การตอบสนองอื่น ๆ ของเด็ก

ความเป็นอยู่ที่ดีมีความสัมพันธ์กับความยืดหยุ่น โดยช่วยให้เด็กมีความสามารถที่จะรับมือกับความเครียดและความท้าทายในแต่ละวัน ความพร้อมที่จะกระทำต่อโดยไม่ย่อท้อเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคยและสถานการณ์ที่มีความท้าทายต่อการเรียนรู้ สร้างโอกาสสำหรับความสำเร็จและความสำเร็จ

การเรียนรู้ของเด็กและพัฒนาการทางร่างกายจะเห็นได้ชัดผ่านรูปแบบการเคลื่อนไหวของพวกเขา จากการทำต้องพึ่งพาอาศัยทางกายภาพ และปฏิกรีฑารีเฟล็กซ์เมื่อแรกเกิด ไปจนถึง การรวมตัวกันของระบบประสาทรับความรู้สึก ระบบประสาทสั่งการ และระบบความนึกคิด สำหรับกิจกรรมทางกายภาพที่มีการควบคุม เพื่อวัตถุประสงค์ทั้งสองและความสำเร็จ

ความเป็นอยู่ที่ดีของเด็กได้รับผลกระทบจากประสบการณ์ภายในและภายนอกจากสภาวะแวดล้อมทางปฐมวัยของพวกเขา ในการสนับสนุนการเรียนรู้ของเด็กนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่นักการศึกษาให้ความสนใจกับสุขภาพที่ดีของเด็กโดยการให้ความสัมพันธ์ที่อบอุ่น วางใจได้ สภาพแวดล้อมที่คาดเดาได้และปลอดภัย การรับรองยืนยัน และให้ความเคารพสำหรับทุกแง่มุมของเด็ก ทั้งทางกายภาพ อารมณ์ สังคม ความนึกคิด ภาษา ความคิดสร้างสรรค์ และจิตวิญญาณของการเป็น โดยการยอมรับอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและสังคมของเด็กแต่ละคน และการตอบสนองอย่างละเอียดอ่อนต่อสภาวะทางอารมณ์ของเด็ก นักการศึกษาจะสร้างความเชื่อมั่นของเด็กความรู้สึกรับรู้ในความเป็นอยู่ที่ดี และความเต็มใจที่จะมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

ความยืดหยุ่นในพัฒนาการของเด็ก และความสามารถของพวกเขาที่จะรับมือกับอุปสรรคเพิ่มขึ้นสำหรับการช่วยเหลือตนเองและกิจวัตรประจำวันทางสุขภาพขั้นพื้นฐานช่วยส่งเสริมความรู้สึกรับรู้ถึงความเป็นอิสระและความเชื่อมั่น เมื่อเด็กรู้สึกถึงการได้รับการดูแลเอาใจใส่จากนักการศึกษาและผู้อื่น เขาจะเริ่มรับรู้ถึงความสำคัญของการมีชีวิตอยู่และเรียนรู้การพึ่งพาอาศัยกันกับผู้อื่น

การเรียนรู้เกี่ยวกับลักษณะการดำรงชีวิต ซึ่งรวมถึงโภชนาการ ความสะอาดส่วนบุคคล ความสมบูรณ์ของร่างกาย อารมณ์ และความสัมพันธ์ทางสังคม ทั้งหมดนี้มีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ที่ดีและความมั่นใจในตนเอง ความเป็นอยู่ที่ดีทางกายมีส่วนช่วยในความสามารถของเด็กที่จะทำใจจดจ่อ ร่วมมือ และเรียนรู้ ในขณะที่เด็กเริ่มรู้สึกเป็นอิสระมากขึ้น เขาสามารถแสดงความรับผิดชอบมากขึ้นต่อสุขภาพ ความสะอาด และการดูแลตนเองได้มากขึ้น และจะเริ่มพึ่งพาตัวเองต่อความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น กิจวัตรประจำวันช่วยทำให้เด็กมีโอกาสได้เรียนรู้เกี่ยวกับสุขภาพและความปลอดภัย โภชนาการที่ดีเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตที่มีสุขภาพดี และช่วยให้เด็กสามารถเป็นผู้มีส่วนร่วมในการเล่นได้อย่างกระตือรือร้น สภาวะแวดล้อมปฐมวัยช่วยให้โอกาสแก่เด็กในการรับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะและเรียนรู้เกี่ยวกับทางเลือกในการรับประทานอาหารจากนักการศึกษาและจากเด็กคนอื่น ๆ กิจกรรมทางกายภาพและความใส่ใจต่อทักษะการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อเล็กและกล้ามเนื้อใหญ่ช่วยให้เด็กมีพื้นฐานในการเจริญเติบโตได้อย่างเป็นอิสระและมีความพึงพอใจในการที่ตนเองสามารถทำอะไร ๆ ให้ตนเองได้

ผลการเรียนที่ 3: เด็กมีรู้สึกรับรู้อย่างแรงกล้าในความเป็นอยู่ที่ดี

- เด็กมีความแข็งแกร่งในแง่การดำรงอยู่ในสังคมและทางอารมณ์
- เด็กมีความรับผิดชอบต่อสุขภาพและกายภาพของพวกเขามากขึ้น

เด็กมีความแข็งแกร่งในแง่การดำรงอยู่ในสังคมและทางอารมณ์

สิ่งนี้จะเห็นได้ชัดเจน ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อเด็กนั้น:

- แสดงความเชื่อใจและความมั่นใจ
- สามารถเป็นที่พึ่งพาของผู้อื่น เมื่อมีความทุกข์ ความไม่เข้าใจ และความโกรธเคือง
- แบ่งปันเรื่องตลก ความสุข และความพึงพอใจ
- ค้นหาและยอมรับความท้าทายใหม่ ๆ ทำการค้นคว้า และยืนหยัดกับการกระทำและความสำเร็จ และร่วมมือทำงานร่วมกับผู้อื่น
- ยืนหยัดเมื่อต้องอยู่โดดเดี่ยว
- รับรู้ความสำเร็จส่วนบุคคล
- ตัดสินใจ ยอมรับความท้าทาย เสี่ยง รับมือกับการเปลี่ยนแปลง และจัดการกับความโกรธเคืองและเรื่องที่ไม่คาดคิดได้
- แสดงความสามารถในการเข้าใจ ออกกฏโดยตัวเอง และสามารถจัดการกับอารมณ์ต่าง ๆ ที่สะท้อนความรู้สึกและความต้องการของผู้อื่นได้มากขึ้น
- ใฝ่เรียนรู้อะไรและสร้างโอกาสใหม่ๆ เพื่อเรียนรู้ภาษาถิ่น หรือภาษาอังกฤษแบบออสเตรเลียพื้นฐาน
- ยอมรับการรับรอง
- ใช้ความสามารถและความเป็นเอกเทศเมื่อแสดงการรับรู้ความต้องการและสิทธิ์ของผู้อื่น
- เข้าใจการมีส่วนร่วมต่อโครงการและประสบการณ์ร่วมกัน

นักการศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้ได้ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อพวกเขา:

- แสดงความรัก ความเข้าใจ ความเคารพต่อเด็กอื่น ๆ อย่างแท้จริง
- ร่วมมือกับเด็กคนอื่นเพื่อบรรลุความสำเร็จ และร่วมแบ่งปันความสำเร็จกับครอบครัว
- ให้เด็กมีความภาคภูมิใจในการพยายามลงมือปฏิบัติและความสำเร็จ
- ส่งเสริมความเป็นเจ้าของ ความสัมพันธ์ และการมีความเป็นอยู่ที่ดีของเด็ก
- เพิ่มความท้าทายและส่งเสริมให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการละเล่น
- สร้างและขยายความคิดของเด็ก
- รักษาความคาดหวังที่มีต่อความสามารถของเด็กแต่ละคนในระดับสูง
- ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจของเด็กเอง
- รับฟังแง่มุมต่าง ๆ ด้านวัฒนธรรมและความเชื่อทางจิตวิญญาณของเด็กและครอบครัว
- พุดคุยกับเด็กเรื่องความรู้สึกและการตอบสนองต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ พร้อมให้การสนับสนุนความเข้าใจเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางความรู้สึกและการควบคุมตัวเอง
- ยอมรับและรับรองการกระทำและการเติบโตของเด็ก
- ไกล่เกลี่ยและช่วยเหลือเด็กในการต่อรองสิทธิ์ของเด็กที่เกี่ยวข้องกับสิทธิ์ของผู้อื่น

ระบุตัวอย่างของคุณจากประสบการณ์ของคุณ:

ผลการเรียนที่ 3: เด็กมีความรู้สึกรับรู้อย่างแรงกล้าในความเป็นอยู่ที่ดี

เด็กมีความรับผิดชอบต่อสุขภาพและกายภาพของพวกเขามากขึ้น

สิ่งนี้จะเห็นได้ชัดเจน ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อเด็กนั้น:

- รับรู้และมีการสื่อสารความต้องการทางร่างกาย (ยกตัวอย่างเช่น ความกระหาย ความหิว การพักผ่อน ความสบายใจ และกิจกรรมทางกายภาพ)
- มีความสุข สุขภาพแข็งแรง มีความปลอดภัย และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น
- มีส่วนร่วมในการใช้ทักษะความรู้สึที่ซับซ้อน และมีการเคลื่อนไหวมากขึ้น
- สามารถทงตัวในกิจกรรมที่ต้องใช้ความสมดุลที่ซับซ้อน เช่น การเดินร่า การเคลื่อนไหวอย่างสร้างสรรค์ และการแสดงละคร
- ใช้ความสามารถทางการรับรู้และพฤติกรรมที่ต่อยอด ทักษะและจุดประสงค์ และการตอบสนองต่อโลกเพิ่มขึ้น
- แสดงการรับรู้ต่อพื้นที่ว่าง และสามารถเคลื่อนไหวไปรอบ ๆ และผ่านสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ด้วยความมั่นใจและปลอดภัย
- สร้างอุปกรณ์เลียนแบบ และสามารถใช้เครื่องมือต่าง ๆ ด้วยทักษะได้อย่างคล่องแคล่ว
- ตอบสนองต่อการเคลื่อนไหวไปตามดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีร่วมสมัย การเดินร่า และการเล่นนิทาน
- แสดงการรับรู้ต่อการใช้ชีวิตอย่างมีสุขภาพดี โภชนาการที่ดีมากกว่าเดิม
- แสดงความสามารถในการรับผิดชอบต่อตนเองและความสามารถในการเอาใจใส่สุขอนามัยและความปลอดภัยส่วนบุคคลและส่วนรวม
- แสดงความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมในการเล่นออกกำลังกาย ตอรองในการใช้พื้นที่ในการเล่น และสามารถเล่นได้อย่างปลอดภัยทั้งตัวเองและผู้อื่น

นักการศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้นี้ได้ ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อพวกเขา:

- วางแผนและมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกายกับเด็ก รวมทั้งการเดินร่า การเล่นละคร การเคลื่อนไหว และการเล่นเกม
- ใช้ประสบการณ์จากครอบครัวและชุมชนเพื่อใช้ในการเล่นเกมและการออกกำลังที่คุ้นเคย
- จัดหาอุปกรณ์และวัสดุเพื่อเสริมสร้างทักษะการควบคุมอุปกรณ์สำหรับเด็ก
- ส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับสุขอนามัย
- ส่งเสริมสุขภาพและสุขอนามัยที่ดีของเด็กอย่างต่อเนื่อง ด้วยการแบ่งปันกิจวัตรประจำวันและตารางเวลาร่วมกับเด็ก ครอบครัว และชุมชน
- อภิปรายเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพและความปลอดภัย และให้เด็กมีส่วนร่วมในการกำหนดหัวข้อเพื่อให้มีสิ่งแวดล้อมปลอดภัยสำหรับทุกคน
- ให้เด็กมีส่วนร่วมในประสบการณ์ การสนทนา กิจกรรมประจำวัน ที่ช่วยให้มีสุขภาพและโภชนาการที่ดี
- ใช้เวลาในหนึ่งวันร่วมกับชุมชน
- สร้างและส่งเสริมการฝึกฝนด้านสุขภาพ โภชนาการ และสุขอนามัยส่วนบุคคลร่วมกับเด็ก
- จัดกิจกรรมที่ตื่นตัวและผ่อนคลายตลอดทั้งวัน เพื่อให้เด็กตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม

ระบุตัวอย่างของคุณจากประสบการณ์ของคุณ:

ผลการเรียนที่ 4:

เด็กเป็นผู้เรียนที่มีความมั่นใจและมี ส่วนร่วมในการเรียนรู้

ความรู้สึกถึงความมั่นคงและความเป็นอยู่ที่ดีช่วยให้เด็กมีความมั่นใจที่จะทดลองและค้นคว้า รวมถึงลองทำตามความคิดใหม่ ๆ ดังนั้นการพัฒนาความสามารถให้เด็กมีความตื่นตัวและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญ เด็กจะมีความมั่นใจและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้เมื่อได้ร่วมกับและมีความเข้าใจครอบครัวและชุมชนของตนเอง รวมถึงสภาพแวดล้อมสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งจะช่วยให้เด็กสามารถสร้างความสัมพันธ์และได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ

เด็กใช้กระบวนการ เช่น การค้นคว้า การร่วมมือ และการแก้ปัญหาจากหลักสูตร การพัฒนาลักษณะนิสัย เช่น ความอยากรู้อยากเห็น ความมั่นคง และความคิดสร้างสรรค์ ช่วยให้เด็กมีส่วนร่วมและพัฒนาจากการเรียนรู้ ผู้เรียนที่ดียังสามารถส่งต่อและนำความรู้ที่ได้มาใช้กับความรู้ที่มีอื่น ๆ และใช้แหล่งความรู้เพื่อการเรียนรู้

ในสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เด็กที่มีความมั่นใจและมีส่วนร่วมในการเรียนจะสามารถรับมือกับความท้าทาย การเรียน ความประพฤติ และมีส่วนร่วมได้ดีขึ้น ความสัมพันธ์และความต่อเนื่องในสิ่งแวดล้อมที่หลากหลายช่วยให้การเรียนมีความหมายมากขึ้น และช่วยให้เด็กรู้สึกถึงการเป็นเจ้าของ

เด็กพัฒนาความเข้าใจต่อตัวเองและต่อโลกผ่านทาง การค้นคว้าและลงมือปฏิบัติ สิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ช่วยกระตุ้นให้เด็กมีส่วนร่วมในการเรียน ช่วยให้มีความสนใจและจดจ่อกับสิ่งที่เด็กสนใจ เด็กจะตั้งตัวตนเองเข้ามาสู่การเรียนรู้ และมีวิธีการมองโลกหลายรูปแบบ มีวิธีการในการเรียนรู้หลาย ๆ วิธีการตามความชอบและถนัด

การมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างกระตือรือร้นช่วยสร้างความเข้าใจของเด็กในเรื่องของแนวคิดและการคิดอย่างสร้างสรรค์ รวมถึงวิธีการซักถามที่จำเป็นต่อการเรียนรู้แบบยั่งยืน เด็กสามารถท้าทายและขยายขอบเขตวิธีการคิดของตนเองและผู้อื่น สร้างความรู้ใหม่ ๆ จากการเข้าร่วมกลุ่มปฏิสัมพันธ์และการเจรจาต่อรอง การมีส่วนร่วมของเด็กจะเปลี่ยนสิ่งที่เด็กเคยคิด และสามารถเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ได้

การที่นักการศึกษาเข้าใจเด็กแต่ละคนนั้นเป็นสิ่งสำคัญต่อการจัดสิ่งแวดล้อมที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก

ผลการเรียนที่ 4: เด็กเป็นผู้เรียนที่มีความมั่นใจและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

- เด็กพัฒนาลักษณะพื้นฐานเพื่อการเรียนรู้ เช่น ความอยากรู้อยากเห็น ความร่วมมือ ความมั่นใจ ความคิดสร้างสรรค์ ความมุ่งมั่น ความกระตือรือร้น ความมานะ การจินตนาการ และความสัมพันธ์แบบสะท้อนกลับ
- เด็กพัฒนาทักษะและกระบวนการด้านต่าง ๆ เช่น การแก้ปัญหา การตั้งคำถาม การทดลอง การตั้งสมมติฐาน การค้นคว้าวิจัย และการตรวจสอบ
- เด็กถ่ายทอดและปรับสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้จากบริบทหนึ่งไปสู่อีกบริบท
- เด็กใช้การเรียนรู้ของตนเองผ่านการติดต่อเชื่อมโยงกับผู้คน สถานที่ เทคโนโลยี และวัตถุที่เป็นธรรมชาติและที่ผ่านกระบวนการ

เด็กพัฒนาลักษณะพื้นฐานเพื่อการเรียนรู้ เช่น ความอยากรู้อยากเห็น ความร่วมมือ ความมั่นใจ ความคิดสร้างสรรค์ ความมุ่งมั่น ความกระตือรือร้น ความมานะ การจินตนาการ และความสัมพันธ์แบบสะท้อนกลับ

สิ่งนี้จะเห็นได้ชัดเจน ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อเด็กนั้น:

- แสดงความสงสัยและความสนใจในสภาพแวดล้อม
- มีความอยากรู้อยากเห็น มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้
- ใช้การละเล่นในการสำรวจ จินตนาการ และค้นคว้าความคิด
- ทำตามและเพิ่มขอบเขตสิ่งที่สนใจด้วยความกระตือรือร้น พลัง และการมีสมาธิ
- เริ่มต้นและมีส่วนร่วมในการเล่นจากความคิดของตนเอง
- มีส่วนร่วมในการซักถามที่เป็นประโยชน์
- มีความพยายาม มีความพึงพอใจ และความสำเร็จ
- อุดหนุนเมื่อเจออุปสรรคยาก ๆ

นักการศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้นี้ได้ ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อพวกเขา:

- เข้าใจและให้คุณค่ากับการมีส่วนร่วมของเด็กในการเรียนรู้
- จัดให้มีสิ่งแวดล้อมสำหรับการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นและเปิดกว้าง
- ตอบสนองกับการแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็ก ด้วยการออกความคิดเห็น และให้กำลังใจ รวมถึงชี้แนะความคิดใหม่ ๆ เพิ่มเติม
- ส่งเสริมให้เด็กมีส่วนร่วมทั้งการค้นคว้าแบบส่วนตัวและแบบกลุ่มระหว่างกระบวนการเรียนรู้
- รับฟังความคิดเด็กอย่างตั้งใจ และอภิปรายร่วมกับเด็กถึงวิธีการพัฒนาความคิด
- ให้โอกาสเด็กทบทวนความคิด และขยายขอบเขตการคิดเพิ่มเติม
- แสดงวิธีการซักถาม รวมถึงการสงสัย ความอยากรู้อยากเห็น และจินตนาการ เพื่อลองความคิดใหม่ ๆ และเอาชนะความท้าทายต่าง ๆ
- สะท้อนให้เด็กเห็นสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้
- สร้างความรู้ ภาษာ ความเข้าใจที่เด็กสามารถนำไปใช้กับสิ่งแวดล้อมสำหรับเด็ก
- ค้นคว้าความแตกต่างทางวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ทางสังคม
- ส่งเสริมให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น รวมถึงอัตลักษณ์ที่เหมือนกันของชาวออสเตรเลีย

ระบุตัวอย่างของคุณจากประสบการณ์ของคุณ:

ผลการเรียนที่ 4: เด็กเป็นผู้เรียนที่มีความมั่นใจและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

เด็กพัฒนาทักษะและกระบวนการด้านต่าง ๆ เช่น การแก้ปัญหา การตั้งคำถาม การทดลอง การตั้งสมมติฐาน การค้นคว้าวิจัย และการตรวจสอบ

สิ่งนี้จะเห็นได้ชัดเจน ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อเด็กนั้น:

- ใช้วิธีการคิดเพื่อมีส่วนร่วมกับสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การแก้ปัญหา และใช้วิธีการนั้นกับสถานการณ์ใหม่ ๆ
- สร้างและเป็นตัวแทนในการจัด บันทึก และสื่อสารความคิดและแนวคิดในเชิงคณิตศาสตร์
- คาดการณ์และวางแผนแนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมประจำวัน แง่มุมต่าง ๆ ในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยใช้วิธีการที่พวกเขาคิดหรือระบุจากการสื่อสารโดยใช้ภาษาและลักษณะทางคณิตศาสตร์
- สำรวจสิ่งแวดล้อม
- ใช้สิ่งของและได้ทดลองเหตุและผล การลองทำและความผิดพลาด รวมทั้งการเคลื่อนไหว
- มีการอภิปรายและถกเถียงกันเรื่องคณิตศาสตร์
- ใช้การคิดแบบพินิจพิเคราะห์เพื่อวิเคราะห์ว่าเหตุผลที่สิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นมา และสามารถเรียนรู้ได้จากประสบการณ์

นักการศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้นี้ได้ ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อพวกเขา:

- วางแผนจัดสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ให้มีความท้าทายในระดับที่เหมาะสม ซึ่งช่วยให้เด็กค้นคว้า ทดลองและเสี่ยงในการเรียนรู้ที่เหมาะสม
- มีความเข้าใจทางคณิตศาสตร์ที่เด็กนำมาใช้ในการเรียนรู้ และสร้างวิธีการที่มีความเกี่ยวข้องกับเด็กแต่ละคน
- จัดแหล่งความรู้สำหรับทารกและเด็กหัดเดิน โดยการให้มีความท้าทาย และเรื่องประหลาดใจ ให้การสนับสนุนการเรียนรู้และแบ่งปันความสนุกสนาน
- ช่วยให้เด็กค้นคว้าและแก้ปัญหา
- ช่วยให้เด็กใช้ภาษาในการอธิบายความคิดของเด็ก
- สร้างโอกาสให้มีการร่วมมือกันที่ส่งเสริมการค้นคว้าความ แนวคิดซับซ้อน การให้เหตุผล และการตั้งสมมติฐาน
- ช่วยให้เด็กคิดค้นความคิดและทฤษฎีใหม่ ๆ และแสดงให้ผู้อื่นเห็น
- สร้างภาษาทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ และภาษาที่เชื่อมโยงกับศิลปะ
- ร่วมการเล่นกับเด็ก และแสดงการให้เหตุผล การคาดการณ์ และกระบวนการสะท้อน และภาษา
- ตั้งใจระดับความเข้าใจของเด็ก
- รับฟังความพยายามของเด็กในการตั้งสมมติฐาน และขยายขอบเขตความคิดผ่านทางการเล่นและการตั้งคำถาม

ระบุตัวอย่างของคุณจากประสบการณ์ของคุณ:

ผลการเรียนที่ 4: เด็กเป็นผู้เรียนที่มีความมั่นใจและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

เด็กถ่ายทอดและปรับสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้จากบริบทหนึ่งไปสู่อีกบริบท

สิ่งนี้จะเห็นได้ชัดเจน ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อเด็กนั้น:

- ร่วมและมีส่วนร่วมในการริเริ่มการเรียนรู้
- พัฒนาความสามารถในการเลียนแบบ ทำซ้ำ และทำการกระทำเหมือนผู้อื่นทันทีและในภายหลัง
- สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ แนวคิด และกระบวนการ
- ใช้กระบวนการเล่น การสะท้อนความเห็น และการค้นคว้าในการแก้ปัญหา
- ใช้เหตุผลจากสถานการณ์หนึ่งกับอีกสถานการณ์หนึ่ง
- ลองวิธีการที่ได้ผลในการแก้ปัญหาในสถานการณ์หนึ่งกับอีกสถานการณ์หนึ่ง
- โอนถ่ายความรู้จากสิ่งแวดล้อมหนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง

นักการศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้นี้ได้ ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อพวกเขา:

- รับรู้ถึงสัญญาณที่เด็กใช้ในการเรียนรู้แบบใหม่ ๆ และพูดคุยกับเด็กถึงวิธีการในการพัฒนาความคิด
- สนับสนุนเด็กในการสร้างทางออกหลากหลายทางสำหรับปัญหา และใช้วิธีการคิดหลายวิธี
- ดึงความสนใจของเด็กให้ใช้รูปแบบและความสัมพันธ์ในสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้
- วางแผนการใช้เวลาและสถานที่ให้เด็กสามารถสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และได้เห็นความเหมือนและความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการเรียนรู้แบบเก่าและแบบใหม่
- แบ่งปันและโอนถ่ายความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ของเด็กจากสิ่งแวดล้อมหนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ด้วยการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับครอบครัวและระหว่างผู้เชี่ยวชาญในอีกสิ่งแวดล้อมหนึ่ง
- กระตุ้นให้เด็กอภิปรายความคิดเห็นและความเข้าใจ
- เข้าใจความสามารถที่ไม่เกี่ยวข้องกับภาษาสำเนียง หรือวัฒนธรรมจำเพาะเจาะจง

ระบุตัวอย่างของคุณจากประสบการณ์ของคุณ:

ผลการเรียนที่ 4: เด็กเป็นผู้เรียนที่มีความมั่นใจและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

เด็กใช้การเรียนรู้ของตนเองผ่านการติดต่อเชื่อมโยงกับผู้คน สถานที่ เทคโนโลยี และวัตถุที่เป็นธรรมชาติและที่ผ่านกระบวนการ

สิ่งนี้จะเห็นได้ชัดเจน ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อเด็กนั้น:

- มีส่วนร่วมในความสัมพันธ์จากการเรียนรู้
- ใช้ความรู้สึกในการค้นคว้าสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สร้างขึ้น
- ได้รับประโยชน์ ความสุขจากการเรียนรู้ค้นหา ร่วมกับผู้อื่น
- ค้นคว้าจุดประสงค์และส่วนประกอบของเครื่องมือ สื่อ เสียง และกราฟิก
- ใช้แหล่งความรู้ในการค้นคว้า มีส่วนร่วม เลียนแบบ คิดค้น และลงมือสร้าง
- เรียนรู้เทคโนโลยีที่ยาก
- ใช้ข้อมูลและสารสนเทศ (ICT) ในการค้นหา และแก้ปัญหา
- ค้นคว้าความคิดและทฤษฎีต่าง ๆ โดยใช้จินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ การละเล่น
- ใช้ความคิดเห็นทั้งจากตัวเองและผู้อื่น เพื่อ ทบทวนและสร้างความคิด

นักการศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้นี้ได้ ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อพวกเขา:

- ให้โอกาสและการสนับสนุนต่อเด็กเพื่อที่จะเข้าร่วมในความสัมพันธ์ในการเรียนรู้ที่มีความหมาย
- ให้ประสบการณ์ที่เด็กจะได้ใช้ความรู้สึกและการค้นคว้าจากวัตถุธรรมชาติและวัตถุที่ผ่านกระบวนการผลิต
- ให้ประสบการณ์ที่เด็กได้มีส่วนร่วมในชุมชน และสิ่งแวดล้อมที่นอกเหนือไปจากสภาวะแวดล้อมสำหรับเด็กปฐมวัย
- คิดอย่างรอบคอบเกี่ยวกับวิธีจัดกลุ่มเด็ก เพื่อการเล่นของเด็ก โดยพิจารณาความเป็นไปได้สำหรับการเสริมการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มเพื่อน
- แนะนำเครื่องมือ เทคโนโลยี และสื่อที่เหมาะสม และให้ทักษะ ความรู้และเทคนิค เพื่อขยายการเรียนรู้ของเด็ก
- ให้โอกาสแก่เด็กที่จะทั้งสร้างและแยกวัตถุ ในลักษณะที่เป็นกลยุทธ์ในการเรียนรู้
- พัฒนาความมั่นใจของตนเองในด้านเทคโนโลยีที่มีอยู่สำหรับเด็กในสภาวะแวดล้อมการเรียนรู้
- ให้แหล่งข้อมูลที่กระตุ้นให้เด็กแสดงออกถึงความคิดของตนเอง

ระบุตัวอย่างของคุณจากประสบการณ์ของคุณ:

ผลการเรียนที่ 5:

เด็กเป็นผู้สื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

การสื่อสารมีส่วนสำคัญต่อการเป็นเจ้าของ การเป็น และการกลายเป็น เด็กสามารถสื่อสารกับผู้อื่น โดยใช้ภาษาากาย เสียง ภาษา และการสื่อสารที่ช่วยเหลือตั้งแต่เกิด เด็กเป็นสัตว์สังคมที่ถูกกระตุ้นให้แลกเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก คำถาม และอารมณ์ โดยใช้เครื่องมือ สื่อ รวมถึงดนตรี การเต้นรำ การแสดงละคร เพื่อเปิดเผยตัวตน เพื่อเชื่อมโยงกับผู้อื่น และเพื่อขยายขอบเขตการเรียนรู้

การที่เด็กใช้ภาษาถิ่น มีความรู้สึกถึงอัตลักษณ์ และการพัฒนาทักษะการคิด เด็กรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของ เมื่อมีคนให้คุณค่ากับภาษา วิธีการปฏิสัมพันธ์ และวิธีการสื่อสารของพวกเขา เด็กมีสิทธิ์ที่จะเป็นเจ้าของภาษา และสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแบบออสเตรเลียพื้นฐาน

ความสามารถทางการอ่านและเขียน และทางตัวเลขมีความสำคัญในแง่ของการสื่อสาร และความสำคัญต่อการเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จตามหลักสูตร

ความสามารถทางการอ่านและเขียน คือความสามารถ ความมั่นใจ และการใช้ภาษาในทุกรูปแบบ ความสามารถทางภาษาไม่รวมถึงวิธีการสื่อสาร เช่น ดนตรี การเคลื่อนไหว การเต้นรำ การเล่านิทาน ทัศนศิลป์ สื่อ และละคร รวมถึง การพูด การฟัง การดู การอ่าน และการเขียน ด้วยท่วงทำนองนั้นรวมถึงสื่อทางอิเล็กทรอนิกส์และสิ่งพิมพ์ ในโลกที่เต็มไปด้วยเทคโนโลยีที่รุดหน้าในปัจจุบัน ความสามารถในการวิเคราะห์ด้วยทเป็นกุญแจสำคัญสำหรับความสามารถทางภาษา เด็กจะได้รับประโยชน์จากโอกาสในการท่องโลกของเขาโดยใช้เทคโนโลยี และสร้างความมั่นใจในการใช้สื่อดิจิทัล

ความสามารถทางตัวเลข คือความสามารถ ความมั่นใจ และการใช้ตัวเลขในชีวิตประจำวัน เด็กมีความเข้าใจด้านคณิตศาสตร์ใหม่ ๆ ผ่านทางการแก้ปัญหา และความคิดในเชิงคณิตศาสตร์ ซึ่งเด็กเล็กใช้ติดต่อสื่อสารนั้นมีความเกี่ยวข้องและมีความหมายต่อชีวิตความเป็นอยู่ของเด็ก ในปัจจุบัน นักการศึกษาต้องมีความรู้เรื่องคำศัพท์ทางคณิตศาสตร์ เพื่ออธิบายความคิดคณิตศาสตร์ของเด็กได้อย่างถูกต้อง เพื่อพัฒนาทักษะทางตัวเลขของเด็กต่อไป เด็กจำเป็นต้องมีทักษะทางคณิตศาสตร์ดังต่อไปนี้ ความรู้สึกด้านมิติ โครงสร้าง รูปแบบ ตัวเลข การชั่ง ตวง วัด การถกเถียงข้อมูล ความเชื่อมโยง และการค้นคว้าในเชิงคณิตศาสตร์

ประสบการณ์ในสิ่งแวดล้อมช่วงวัยเด็กเกิดจากประสบการณ์จากภาษา การอ่านและเขียน และตัวเลขที่เด็กได้รับรู้จากครอบครัวและชุมชน

สิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนรู้ที่สัมฤทธิ์ผลของเด็กประกอบด้วยความคิดแง่บวกและความสามารถในการอ่านและเขียน และความสามารถทางตัวเลข ซึ่งพื้นฐานดังกล่าวสามารถสร้างได้ในวัยเด็ก

ผลการเรียนที่ 5: เด็กเป็นผู้สื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

- เด็กมีปฏิสัมพันธ์ทั้งทางวิจนและอวิจนภาษากับผู้อื่นตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ กัน
- เด็กอ่านหรือพิจารณาด้วยทประเภทต่าง ๆ และได้มาซึ่งความหมายจากด้วยทเหล่านี้
- เด็กแสดงออกซึ่งความคิด และสร้างควมหมายโดยใช้สื่อประเภทต่าง ๆ
- เด็กเริ่มที่จะเข้าใจวาระบบสัญลักษณ์และแบบแผนทำงานกันอย่างไร
- เด็กใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีทางการสื่อสารเพื่อเข้าสู่ข้อมูล สืบค้นแนวคิดและแสดงถึงความคิดของพวกเขา

ด้วยท (Texts):

คือ สิ่งที่เราอ่าน เห็น และฟัง และเราสร้างมันขึ้นมาเพื่อแบ่งปันควมหมาย ด้วยทอาจอยู่ในรูปของสิ่งตีพิมพ์ เช่น หนังสือ นิตยสาร และโปสเตอร์ หรืออยู่ในรูปของสิ่งที่อยู่บนหน้าจอ เช่น เว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ต และดีวีดี ด้วยทสามารถปรากฏได้หลายรูปแบบ และรวมเอาภาพ คำที่เขียน และ/หรือเสียง เข้าไว้ด้วยกัน

ปรับให้สอดคล้อง:

“การปรับให้สอดคล้อง ได้แก่ การวางสภาวะของจิตใจในช่วงเวลาที่เข้าไปมีส่วนร่วม ซึ่งช่วงเวลา นั้น ผลที่ได้รับมีการสื่อสารผ่านการแสดงออกทางสีหน้า การเปล่งเสียง ท่าทางร่างกาย และการสบสายตา” (Siegel, 1999)

ผลการเรียนที่ 5: เด็กเป็นผู้สื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

เด็กมีปฏิสัมพันธ์ทั้งทางวัจนและอวัจนภาษากับผู้อื่นตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ กัน

สิ่งนี้จะเห็นได้ชัดเจน ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อเด็กนั้น:

- ร่วมในการปฏิสัมพันธ์ที่สนุกสนาน โดยใช้ทั้งวัจนและอวัจนภาษา
- สื่อและสร้างด้วยบทสื่อสารที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์และด้วยความมั่นใจ โดยตั้งอยู่บนบ้าน ครอบครัว และชุมชนแห่งการรู้หนังสือ
- ตอบสนองโดยทางวัจนและอวัจนภาษาต่อสิ่งที่พวกเขาเห็น ได้ยิน สัมผัส รุ้สึก และรับรู้รสชาติ
- ใช้ภาษาและการแสดงแทนความหมายจากการเล่น ดนตรี และศิลปะ ในการแบ่งปันและส่งความหมาย
- มีส่วนร่วมทางความคิดและประสบการณ์ในการเล่น การอภิปรายในกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่
- มีส่วนร่วมและมีบทบาททางวัฒนธรรมที่พวกเขาได้ยินเข้าใจในสิ่งที่ได้ยิน
- เป็นผู้สื่อสารที่เป็นเอกเทศ โดยริเริ่มการสนทนาด้วยภาษาอังกฤษแบบออสเตรเลียพื้นฐานและภาษาถิ่น และแสดงความสามารถในการสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจ
- มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เพื่อค้นคว้าความคิด แนวคิด แจกแจงและท้าทายความคิดต่าง ๆ สามารถเจรจาและแบ่งปันความเข้าใจใหม่ ๆ ได้
- สามารถส่งสาส์นได้ตามจุดประสงค์และด้วยความมั่นใจ สามารถสร้างทักษะการอ่านและเขียนในครอบครัวและชุมชนในวงกว้างได้
- แลกเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก และความเข้าใจ โดยใช้ภาษาเป็นสื่อกลางในการละเล่น
- แสดงความเข้าใจการชั่ง ตวง วัด และตัวเลข โดยใช้คำศัพท์เพื่ออธิบายขนาด ความยาว ความหนาแน่น ความสามารถ และชื่อเรียกตัวเลขต่าง ๆ
- แสดงความคิดและความรู้สึก และเข้าใจและเคารพวิสัยทัศน์ของผู้อื่น
- ใช้ภาษาในการสื่อสารความคิดเรื่องปริมาณ เพื่ออธิบายสิ่งของ หรือหมู่มวล และเพื่ออธิบายความคิดเชิงคณิตศาสตร์
- แสดงความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการสื่อความหมายอย่างน้อยหนึ่งภาษาได้มากยิ่งขึ้น

นักการศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้นี้ได้ ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อพวกเขา:

- มีส่วนร่วมในการปฏิสัมพันธ์ที่สนุกสนานร่วมกับเด็กทารก เมื่อเด็กส่งเสียงหรือเล่นกับเสียง
- ปรับตัวและตอบสนองต่อการสื่อสารของเด็กอย่างเหมาะสม
- ฟังและตอบสนองความคล้ายคลึงของคำที่เด็กใช้
- ให้ความสำคัญกับรากเหง้าทางภาษาของเด็ก โดยร่วมมือกับครอบครัวและสมาชิกชุมชนเพื่อกระตุ้นให้มีการใช้ภาษาถิ่นและภาษาอังกฤษแบบออสเตรเลียพื้นฐาน
- ตระหนักว่าเด็กที่เข้าโครงการเด็กเริ่มการสื่อสาร และใช้ประสบการณ์นั้นที่บ้านและในชุมชน
- สร้างภาษาและกระตุ้นให้เด็กแสดงออกทางภาษาในหลากหลายบริบทสำหรับจุดประสงค์ต่าง ๆ
- มีส่วนร่วมในการสื่อสารที่ยั่งยืนกับเด็ก ในเรื่องของความคิด ประสบการณ์ และเพิ่มคำศัพท์ของเด็กให้มากยิ่งขึ้น
- ใช้แหล่งความรู้ที่มีอยู่ เพื่อส่งเสริมให้เด็กได้ใช้ภาษาทางคณิตศาสตร์

ระบุตัวอย่างของคุณจากประสบการณ์ของคุณ:

ผลการเรียนที่ 5: เด็กเป็นผู้สื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

เด็กอ่านหรือพิจารณาด้วยบทประเภทต่าง ๆ และได้มาซึ่งความหมายจากด้วยบทเหล่านี้

สิ่งนี้จะเห็นได้ชัดเจน ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อเด็กนั้น:

- ฟังและตอบสนองต่อเสียงและรูปแบบในการพูด เรื่องเล่าและคำคล้องจองในบริบท
- ดูและฟังสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อทางการมองเห็น และตอบสนองด้วยภาษากาย การกระทำ การออกความคิดเห็น และ/หรือการตั้งคำถามที่เกี่ยวข้อง
- ร้องหรือท่องคำคล้องจอง เพลงสั้น ๆ และบทเพลง
- มีบทบาทในการอ่านและเขียน และการใช้ตัวเลขในการเล่นเกม
- เริ่มเข้าใจแนวคิดสำคัญและกระบวนการของการอ่านและเขียน และการใช้ตัวเลข เช่น เสียงของภาษา ความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียง แนวคิดการพิมพ์ และวิธีการสร้างด้วยบท
- ค้นคว้าด้วยทหจากวิสัยทัศน์ต่าง ๆ และเริ่มวิเคราะห์ความหมาย
- ใช้และมีส่วนร่วมกับการแบ่งปันความสนุกจากภาษาและด้วยบทในหลายวิธี
- ตระหนักและมีส่วนร่วมในด้วยบทที่สร้างจากวัฒนธรรม ทั้งแบบเขียนและแบบพูด

นักการศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้นี้ได้ ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อพวกเขา:

- อ่านและแบ่งปันหนังสือประเภทต่าง ๆ และด้วยบทอื่น ๆ ร่วมกับเด็ก
- จัดให้มีสภาพแวดล้อมที่ช่วยส่งเสริมความสามารถทางการอ่านและเขียนให้สมบูรณ์ขึ้น ได้แก่ สิ่งพิมพ์ที่มีรูปภาพซึ่งเป็นภาษาที่ใช้กันที่บ้านของเด็กและภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานของออสเตรเลีย
- ร้องเพลงและท่องคำที่มีเสียงคล้องจอง ดนตรีขึ้นสั้น ๆ และเพลง
- ให้เด็กได้ร่วมเล่นกับคำพูดและเสียง
- พูดคุยกันอย่างเปิดเผยเกี่ยวกับมนต์ทัศน์ต่าง ๆ เช่น คำที่มีเสียงคล้องจองและตัวอักษร และเสียง เมื่อมีการอ่านด้วยบทร่วมกับเด็ก ๆ
- นำด้วยบทที่เป็นที่รู้จักในครอบครัวและชุมชนเข้ามาใช้ร่วมด้วย และเล่าเป็นเรื่อง
- เข้าร่วมเล่นในละครของเด็ก และให้เด็กมีส่วนร่วมในการสนทนาเกี่ยวกับความหมายของภาพและสิ่งพิมพ์
- ให้เด็กมีส่วนร่วมในการอภิปรายเกี่ยวกับหนังสือและด้วยบทอื่น ๆ ที่ส่งเสริมการพิจารณามุมมองอื่น ๆ ที่มีความหลากหลาย
- ส่งเสริมให้เด็กวิเคราะห์วิธีสร้างด้วยบท เพื่อแสดงความคิดเห็นและเพื่อขายสินค้า
- สอนศิลปะในลักษณะเดียวกับการสอนภาษา ให้เด็กเห็นว่าศิลปินใช้องค์ประกอบและหลักการในการสร้างทัศนศิลป์ ดนตรี การเต้นรำ ด้วยบทของสื่อ
- ให้โอกาสเด็กได้มีส่วนอ่านหรือพิจารณาด้วยบทที่สร้างมาจากวัฒนธรรมที่เด็กคุ้นเคยและไม่คุ้นเคย

ระบุตัวอย่างของคุณจากประสบการณ์ของคุณ:

ความสามารถในการอ่านและเขียน:

ในช่วงปฐมวัย ความสามารถในการอ่านและเขียน ได้แก่ ประเภทต่าง ๆ ของวิธีการในการสื่อสาร เช่น ดนตรี การเคลื่อนไหว การเต้นรำ การเล่าเรื่อง ทัศนศิลป์ สื่อและละคร เช่นเดียวกันกับ การพูด การอ่าน และการเขียน

ผลการเรียนรู้ที่ 5: เด็กเป็นผู้สื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

เด็กแสดงออกซึ่งความคิด และสร้างความหมายโดยใช้สื่อประเภทต่าง ๆ

สิ่งนี้จะเห็นได้ชัดเจน ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อเด็กนั้น:

- ใช้ภาษาและเข้าไปเล่นเพื่อใช้จินตนาการและสร้างบทบาท บทการแสดงและความคิด
- แบ่งปันเรื่องเล่าและสัญลักษณ์ที่มาจากวัฒนธรรมของตนเอง และนำเรื่องที่เป็นที่รู้จักกันดีมาแสดงใหม่
- ใช้ศิลปะสร้างสรรค์ เช่น การวาด การลงสี การปั้น การละคร การเต้นรำ การเคลื่อนไหว ดนตรี และการเล่าเรื่อง เพื่อแสดงความคิด และสร้างความหมาย
- ทดลองวิธีต่าง ๆ ในการแสดงความคิดและความหมาย โดยใช้สื่อประเภทต่าง ๆ
- เริ่มที่จะใช้รูปภาพและตัวอักษรที่คล้ายคลึงกัน และคำพูดในการสื่อความหมาย

นักการศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้นี้ได้ ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อพวกเขา

- ใช้ประสบการณ์ในครอบครัวและในชุมชนของเด็กเป็นพื้นฐาน ร่วมกับการใช้ศิลปะสร้างสรรค์และศิลปะที่แสดงออกถึงความรู้สึก
- จัดหาแหล่งข้อมูลที่สามารถช่วยให้เด็กแสดงออกถึงความหมายให้เด็ก โดยใช้ทัศนศิลป์ การเต้นรำ การละคร และดนตรี
- ถามและตอบคำถามระหว่างการอ่านหรือการอภิปรายถึงหนังสือและตัวบทอื่น ๆ
- จัดหาแหล่งข้อมูลซึ่งกระตุ้นให้เด็กทดลองกับภาพและสิ่งพิมพ์
- สอนทักษะและเทคนิคซึ่งจะช่วยขยายขีดความสามารถให้เด็กในการแสดงออกถึงความเป็นตัวของตัวเองและการสื่อสารของเด็กได้
- ร่วมเล่นละครกับเด็ก และร่วมกันสร้างวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น ป้าย ซึ่งจะช่วยขยายขอบเขตของการเล่นนั้นและช่วยเสริมการเรียนรู้เขียนและอ่าน
- ตอบสนองต่อภาพและสัญลักษณ์ที่เด็กใช้ พูดคุยถึงองค์ประกอบ หลักการ ทักษะ และเทคนิคที่เด็กได้ใช้ในการสื่อความหมาย

ระบุตัวอย่างของคุณจากประสบการณ์ของคุณ:

ผลการเรียนที่ 5: เด็กเป็นผู้สื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

เด็กเริ่มที่จะเข้าใจระบบสัญลักษณ์และแบบแผนทำงานกันอย่างไร

สิ่งนี้จะเห็นได้ชัดเจน ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อเด็กนั้น:

- ใช้สัญลักษณ์ในการเล่น เพื่อแสดงและสร้างความหมาย
- เริ่มที่จะสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง และมองเห็นแบบแผนในความรู้สึก ความคิด คำพูด และการกระทำ ของตนเอง และของผู้อื่น
- สังเกตและทำนายแบบแผนของกิจวัตรประจำวันและการใช้เวลาให้ผ่านไป
- พัฒนาและเข้าใจว่าสัญลักษณ์เป็นวิธีการที่ทรงพลังในการสื่อสารและเข้าใจว่าความคิด แนวคิดและมโนทัศน์ นั้นสามารถสื่อออกมาได้ โดยผ่านสัญลักษณ์
- เริ่มที่จะรับรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงออกโดยการพูด การเขียน และการมองเห็น
- เริ่มที่จะจดจำแบบแผนและความสัมพันธ์ และความเชื่อมโยงระหว่างทั้งสองสิ่งนี้
- เริ่มที่จะเลือก จัดประเภท และเปรียบเทียบกลุ่มประเภทและเหตุการณ์ต่าง ๆ และคุณลักษณะของสิ่งของและวัตถุ ในโลกทางสังคมและธรรมชาติของพวกเขา
- ฟังและตอบสนองต่อเสียงและแบบแผนของการพูด เรื่องราว และเสียงที่สัมพันธ์กัน
- ใช้ความทรงจำที่ต่อเนื่องในการทำงานให้เสร็จ
- ใช้ประสบการณ์ในการสร้างความหมายโดยใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ

นักการศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้นี้ได้ ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อพวกเขา:

- ดึงความสนใจของเด็กไปที่สัญลักษณ์และแบบแผนที่อยู่ในสภาพแวดล้อมของเด็ก และพูดคุยกันเกี่ยวกับแบบแผนและความสัมพันธ์ รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียง
- จัดให้เด็กได้เข้าถึงวัตถุในลักษณะต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันที่เด็กสามารถใช้เพื่อสร้างแบบแผนและเพื่อเลือก จัดประเภท จัดลำดับ และเปรียบเทียบ
- ให้เด็กเข้าร่วมในการอภิปรายกันเกี่ยวกับระบบสัญลักษณ์ ตัวอย่างเช่น ตัวอักษร ตัวเลข เวลา เงิน และโน้ตดนตรี
- กระตุ้นให้เด็กพัฒนาระบบสัญลักษณ์ของตนเอง และจัดให้เด็กได้มีโอกาสค้นคว้าหาแบบแผนสัญลักษณ์ที่สร้างขึ้นตามวัฒนธรรมของตนเอง

ระบุตัวอย่างของคุณจากประสบการณ์ของคุณ:

ความสามารถในการคำนวณ:

โดยภาพกว้าง ๆ แล้วได้แก่ ความเข้าใจเรื่องตัวเลข แบบแผน การวัด การรับรู้ และข้อมูล เช่นเดียวกับการคิดแบบคำนวณ การใช้เหตุผล และการนับ

ผลการเรียนรู้ที่ 5: เด็กเป็นผู้สื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

เด็กใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีทางการสื่อสารเพื่อเข้าสู่ข้อมูล สืบค้นแนวคิดและแสดงถึงความคิดของพวกเขา

สิ่งนี้จะเห็นได้ชัดเจน ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อเด็กนั้น:

- สามารถชี้ให้เห็นได้ถึงการใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน และใช้ทั้งเทคโนโลยีจริงและในจินตนาการเพื่อเป็นส่วนประกอบในการเล่นของพวกเขา
- ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเข้าถึงรูปภาพและข้อมูล ค้นคว้าหามุมมองที่หลากหลาย และทำความเข้าใจกับโลกของพวกเขา
- ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือสำหรับการออกแบบ การวาด การตัดต่อ การสะท้อน และการจัดองค์ประกอบ
- นำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อความสนุกสนานและเพื่อการสร้างความหมาย

นักการศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้นี้ได้ ในกรณีตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อพวกเขา:

- จัดให้เด็กได้เข้าถึงเทคโนโลยีประเภทต่าง ๆ
- นำเทคโนโลยีเข้าไปใช้ร่วมกับประสบการณ์ในการเล่นและโครงการสำหรับเด็ก
- สอนทักษะและเทคโนโลยี และกระตุ้นให้เด็กใช้เทคโนโลยีเพื่อค้นคว้าหาข้อมูลใหม่ ๆ และแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ
- กระตุ้นให้เด็กมีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เกี่ยวกับเทคโนโลยี และผ่านการใช้เทคโนโลยีระหว่างเด็ก ๆ และระหว่างเด็กกับนักการศึกษา

ระบุตัวอย่างของคุณจากประสบการณ์ของคุณ:

อภิธานศัพท์

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องได้มี
โอกาสลงมือกระทำ: คือสภาพแวดล้อมที่เด็กได้รับ การสนับสนุนในการค้นหาและมีปฏิสัมพันธ์กับ สภาพแวดล้อมที่จะทำให้ (หรือสร้าง) ความหมาย และความรู้ผ่านประสบการณ์ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และการเจรจาต่อรองกับผู้อื่นของพวกเขา ในสภาพแวดล้อมดังกล่าวนี้ นักการศึกษาามีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้เด็กค้นพบความหมายระดับลึก และ ทำให้การเชื่อมต่อระหว่างความคิดและระหว่างมโนทัศน์ กระบวนการและการแสดงความหมาย ทั้งหมดนี้ นักการศึกษาจะต้องมีส่วนร่วมกับการเรียนรู้และ ความคิดของเด็ก (ดัดแปลงจาก *South Australian Curriculum Standards and Accountability (SACSA) Framework , General Introduction, pp10 & 11*)

หน่วยงาน: ความสามารถในการสร้างทางเลือกและการตัดสินใจที่จะมีอิทธิพลต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและมีผลกระทบต่อโลกอย่างใดอย่างหนึ่ง

ปรับให้สอดคล้อง: “การปรับให้สอดคล้อง ได้แก่ การวางสภาวะของจิตใจในช่วงเวลาที่ไม่มีส่วนร่วม ซึ่งช่วงเวลานั้น ผลที่ได้รับมีการสื่อสารผ่านการแสดงออกทางสีหน้า การเปล่งเสียง ท่าทางร่างกาย และการสบสายตา” (Siegel, 1999)

เด็ก: หมายถึง เด็กทารก เด็กวัยเตาะแตะ และมีอายุตั้งแต่สามถึงห้าขวบ นอกจากนี้จะระบุไว้เป็นอย่างอื่น

ส่วนร่วมของชุมชน: การมีบทบาทที่สำคัญในการสนับสนุนให้กับชุมชน

การร่วมสร้าง: การเรียนรู้จะเกิดขึ้นในขณะที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับนักการศึกษาและกับเด็กคนอื่น ๆ ที่พวกเขาทำงานร่วมกัน

ชุมชน: กลุ่มสังคมหรือวัฒนธรรมหรือเครือข่ายที่มีจุดประสงค์ มรดก สิทธิและหน้าที่ และ/หรือพันธะอื่น ๆ ร่วมกัน ‘ชุมชน’ ถูกนำมาใช้เพื่ออ้างถึงปฏิบัติการ เช่น ในชุมชนภายในสภาพแวดล้อมสำหรับเด็กปฐมวัย ครอบครัวขยายญาติพี่น้อง ชุมชนทางภูมิศาสตร์ของท้องถิ่น และสังคมในวงกว้างของออสเตรเลีย

การสะท้อนอย่างมีวิจารณญาณ: การสะท้อนคิด ทบทวนที่เน้นถึงนิยามของความเท่าเทียมกันและความยุติธรรมทางสังคม

หลักสูตร: ในแง่ของสภาวะแวดล้อมสำหรับเด็กปฐมวัยแล้ว หลักสูตร หมายถึง “ทุกการปฏิสัมพันธ์ ประสบการณ์ กิจกรรม กิจวัตรประจำวันและเหตุการณ์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะมีการวางแผนไว้หรือไม่ได้มีการวางแผนไว้ ซึ่งเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมที่ได้รับการออกแบบมาเพื่อช่วยในการเรียนรู้และพัฒนาการของ

เด็ก” (ดัดแปลงจาก เท วาริก)

ลักษณะพื้นนิสัย: นิสัยที่ยั่งยืนของจิตใจและการกระทำ และแนวโน้มที่จะตอบสนองในรูปแบบที่มีลักษณะเฉพาะกับสถานการณ์ เช่น การรักษามุมมองในการมองโลกในแง่ดี มีความเต็มใจที่จะอดทน การเข้าหาประสบการณ์ใหม่ด้วยความมั่นใจ

สภาวะแวดล้อมเด็กปฐมวัย: การดูแลเด็กแบบเต็มวัน การดูแลเด็กแบบเป็นครั้งคราว การดูแลเด็กแบบครอบครัว บริการดูแลเด็กอะบอริจินแบบอนุเคราะห์สงเคราะห์เด็กก่อนเข้าเรียน และเด็กอนุบาล กลุ่มเพื่อการเรียน สถานรับเลี้ยงเด็ก

นักการศึกษา: คือนักปฏิบัติการวิชาชีพด้านปฐมวัย ผู้ซึ่งทำงานโดยตรงกับเด็กในสภาวะแวดล้อมปฐมวัย

การรวมเข้าไว้ด้วยกัน: เกี่ยวข้องกับการคำนึงถึงความหลากหลายทางสังคม วัฒนธรรม และภาษาของเด็กทุกคน (รวมถึงรูปแบบการเรียนรู้ความสามารถ ความพิการ เพศ สถานการณ์ในครอบครัว และที่ตั้งทางภูมิศาสตร์) ในกระบวนการตัดสินใจสำหรับหลักสูตร โดยมีเจตนาเพื่อให้แน่ใจว่าประสบการณ์ของเด็กทุกคนได้รับการยอมรับและมีคุณค่า นอกจากนี้ยังมีความตั้งใจที่จะรับประกันว่าเด็กทุกคนมีสิทธิ์เท่าเทียมกันในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลและการมีส่วนร่วม และโอกาสที่จะแสดงให้เห็นการเรียนรู้ของพวกเขาและการให้ความสำคัญแก่ความแตกต่าง

การเรียนการสอนโดยเจตนา: การที่นักการศึกษาใช้ความตั้งใจ มีจุดประสงค์และความคิดที่แน่นอนในการตัดสินใจและการกระทำ การสอนโดยเจตนาตรงกันข้ามกับการสอนโดยการท่องจำ หรือการดำเนินวิธีเดิมตามที่เคยทำมาด้วยเหตุผลง่าย ๆ คือ จะทำทุกสิ่งทุกอย่างด้วยวิธีการนั้น “เสมอมา”

การมีส่วนร่วม: เป็นสภาวะที่เข้มข้นของกิจกรรมทางจิตที่ทำด้วยความเอาใจใส่ลงไปในทั้งหมด โดยแสดงลักษณะชัดจากความเข้มข้นอย่างต่อเนื่องและแรงจูงใจภายใน เด็กที่มีส่วนร่วมสูง (และผู้ใหญ่) จะทำงานที่ขีดจำกัดของความสามารถของพวกเขา นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงวิธีการของการตอบสนองและความเข้าใจที่นำไปสู่การเรียนรู้ในระดับลึก (ดัดแปลงจาก Laevers 1994)

การมีส่วนร่วมของเด็กจะเห็นได้จากการแสดงออกทางสีหน้า เสียงและอารมณ์ของพวกเขา พลังงาน ความสนใจ และการดูแลที่พวกเขานำมาใช้และความคิดสร้างสรรค์และความซับซ้อนซึ่งพวกเขานำไปสู่สถานการณ์หนึ่ง ๆ (Laevers) จาก A state of flow โดย Csikszentmihayli อ้างถึงใน Reflect, Respect, Relate (DECS 2008)

การเรียนรู้: กระบวนการทางธรรมชาติในการค้นหาที่เด็กทำตั้งแต่แรกเกิดในขณะที่ยังขาดความสามารถของพวกเขาในด้านสติปัญญา ภายภาค สังกม อารมณ์ และความคิดสร้างสรรค์ การเรียนรู้ในช่วงปฐมวัย มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับพัฒนาการช่วงปฐมวัย

กรอบการเรียนรู้: คำแนะนำซึ่งมีเป้าหมายทั่วไปหรือผลลัพธ์สำหรับการเรียนรู้ของเด็กและวิธีที่จะบรรลุเป้าหมายหรือผลลัพธ์นั้น นอกจากนี้ยังเป็นการเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อช่วยสถานะแวดล้อมสำหรับเด็กปฐมวัยในการพัฒนาหลักสูตรของตนเองที่มีรายละเอียดมากขึ้นไว้เป็นของตนเอง

ผลลัพธ์การเรียนรู้: ทักษะ ความรู้ หรือ ลักษณะพื้นฐาน ซึ่งนักการศึกษาสามารถส่งเสริมได้อย่างแข็งขันในสถานะแวดล้อมสำหรับเด็กปฐมวัย โดยความร่วมมือจากเด็กและครอบครัว

ความสัมพันธ์ในการเรียนรู้: ความสัมพันธ์ที่ช่วยให้การเรียนรู้และพัฒนาการของเด็กก้าวหน้าไปได้ไกลทั้งผู้ใหญ่และเด็กมีความตั้งใจที่จะเรียนรู้จากกันและกัน

ความสามารถในการอ่านและเขียน: ในช่วงปฐมวัยความสามารถในการอ่านและเขียน ได้แก่ ประเภทต่าง ๆ ของวิธีการในการสื่อสาร เช่น ดนตรี การเคลื่อนไหว การเต้นรำ การเล่าเรื่อง ทัศนศิลป์ สื่อและละคร เช่นเดียวกันกับการพูด การอ่าน และการเขียน

ความสามารถในการคำนวณ: โดยภาพกว้าง ๆ แล้ว ได้แก่ ความเข้าใจเรื่องตัวเลข แบบแผน การวัด การรับรู้ และข้อมูล เช่นเดียวกับการคิดแบบคำนวณ การใช้เหตุผล และการนับ

การสอน: การปฏิบัติที่มีเจตนาในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก

วิธีการสอน: การปฏิบัติอย่างมืออาชีพของนักการศึกษาปฐมวัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและการถนอมรักษาความสัมพันธ์ การตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การสอน และการเรียน

การเรียนรู้ที่มีพื้นฐานจากการเล่น: บริบทสำหรับการเรียนรู้ที่เด็กจัดระเบียบและสามารถทำความเข้าใจกับโลกในสังคมของตัวเอง ในขณะที่พวกเขามีส่วนร่วมอย่างแข็งขันต่อผู้คน วัตถุและการแสดงตัวแทนความหมาย

ความสัมพันธ์แบบสะท้อนกลับ: การรับรู้ที่เพิ่มมากขึ้นของเด็ก ถึงวิธีการที่ประสบการณ์ ความสนใจและความเชื่อของพวกเขาเป็นตัวสร้างความเข้าใจของพวกเขา

การเสริมต่อการเรียนรู้: การตัดสินใจและการกระทำของนักการศึกษาที่สร้างอยู่บนความรู้และทักษะของเด็กที่มีอยู่แล้ว เพื่อขยายการเรียนรู้ของเด็กให้เพิ่มมากขึ้น

จิตวิญญาณ: หมายถึงประสบการณ์ในรูปแบบต่าง ๆ ของมนุษย์ ซึ่งรวมทั้งความรู้สึกถึงความกลัวและความสงสัย และการสำรวจค้นหาการเป็นและการรู้

เทคโนโลยี: ในที่นี้รวมไปถึงสิ่งที่มากขึ้นกว่าคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีดิจิทัลซึ่งใช้เพื่อข้อมูล การสื่อสารและความบันเทิง เทคโนโลยีคือผลิตภัณฑ์ประเภทต่าง ๆ ที่ทำหรือประกอบขึ้นมาเป็นโลกที่ออกแบบมาแล้ว ผลิตภัณฑ์เหล่านี้ขยายความถึงสิ่งของอื่น ๆ ที่ออกแบบและพัฒนาโดยคน และรวมถึงกระบวนการ ระบบ บริการ และสิ่งแวดล้อม

ตัวบท (Texts): คือ สิ่งที่เราอ่าน เห็น และฟัง และเราสร้างมันขึ้นมาเพื่อแบ่งปันความหมาย ตัวบทอาจอยู่ในรูปของสิ่งตีพิมพ์ เช่น หนังสือ นิตยสาร และโปสเตอร์ หรืออยู่ในรูปของสิ่งที่อยู่บนหน้าจอ เช่น เว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ต และทีวีดี ตัวบทสามารถปรากฏได้หลายรูปแบบ และรวมเอาภาพ คำที่เขียน และ/หรือเสียง เข้าไว้ด้วยกัน

การเปลี่ยนผ่าน: กระบวนการ ระหว่างบ้านและสถานะแวดล้อมสำหรับเด็กปฐมวัย ระหว่างสถานะแวดล้อมสำหรับเด็กปฐมวัยประเภทต่าง ๆ กัน หรือ จากสถานะแวดล้อมสำหรับเด็กปฐมวัยไปสู่การเข้าโรงเรียนเต็มเวลา

ความเป็นอยู่: ความเป็นอยู่ที่ดี เป็นผลมาจากความพึงพอใจที่ได้จากความต้องการพื้นฐาน นั่นคือ ความต้องการความอ่อนโยนและความรัก ความปลอดภัยและความชัดเจน การจดจำทางสังคม ความรู้สึกว่าตนเองสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้ ความต้องการทางกายภาพและการค้นหาความหมายในชีวิต (ดัดแปลงจาก Laevers 1994) รวมถึงความสุขและความพึงพอใจ การทำงานของสังคมที่มีประสิทธิภาพและการแสดงออกของการมองโลกในแง่ดี การเปิดกว้าง ความอยากรู้อยากเห็น และความยืดหยุ่น

บรรณานุกรม

- Bailey, D. B. (2002). Are critical periods critical for early childhood education? The role of timing in early childhood pedagogy. *Early Childhood Research Quarterly*, 17, 281-294.
- Brooker, L., & Woodhead, M. (Eds.). (2008). *Developing positive identities*. Milton Keynes: The Open University.
- Fleer, M., & Raban, B. (2005). *Literacy and numeracy that counts from birth to five years: A review of the literature*. Canberra: Department of Education, Science and Training.
- Carr, M. (2001). *Assessment in early childhood settings: learning stories*. London: Paul Chapman.
- Department of Education and Children's Services (2008). *Assessing for Learning and Development in the Early Years using Observation Scales: Reflect Respect Relate*, Adelaide: DECS Publishing.
- Department of Education Training and Employment (2001). *South Australian Curriculum, Standards and Accountability Framework*, Adelaide: DETE Publishing.
- Gammage, P. (2008). *The social agenda and early childhood care and education: Can we really help create a better world?* Online Outreach Paper 4. The Hague: Bernard van Leer Foundation.
- Grieshaber, S. (2008). Interrupting stereotypes: Teaching and the education of young children. *Early Education and Development*, 19(3), 505-518.
- Hertzman, C. (2004). *Making early child development a priority: Lessons from Vancouver*. Ottawa: Canadian Centre for Policy Alternatives.
- Laevers, F. (1994). Defining and assessing quality in Early Childhood education. *Studia Paedagogica*. Leuven: Leuven University Press.
- Lally, R. (2005). The human rights of infants and toddlers: A comparison of childcare philosophies in Europe, Australia, New Zealand and the United States. *Zero to Three* 43-46.
- Mac Naughton, G. (2003). *Shaping early childhood: Learners, curriculum and contexts*. Maidenhead: Open University Press.
- Martin, K. (2005). Childhood, lifehood and relatedness: Aboriginal ways of being, knowing and doing. In J. Phillips & J. Lampert (Eds.), *Introductory indigenous studies in education: The importance of knowing* (pp. 27-40). Frenches Forest, Sydney: Pearson Education Australia.
- Ministry of Education, (1996). *Te Whāriki: He Whāriki Mātauranga mō ngā Mokopuna o Aotearoa/Early Childhood Curriculum*. Wellington: Learning Media.
- Moss, P. (2006). Early childhood institutions as loci of ethical and political practice. *International Journal of Educational Policy, Research and Practice: Reconceptualizing Childhood Studies*, 7, 127-136.
- OECD. (2006). *Starting Strong II: Early Childhood Education and Care*: OECD.
- Petrie, P., Boddy, J., Cameron, C., Heptinstall, E., McQuail, S., Simon, A., et al. (2008). *Pedagogy - A holistic, personal approach to work with children and young people, across services*. London: Thomas, Coram Research Unit, Institute of Education, University of London.
- Queensland Department of Education, Training and the Arts, 2008, *Foundations for Success - Guidelines for Learning Program in Aboriginal and Torres Strait Communities*, Queensland Government.
- Queensland Studies Authority. (2006). *Queensland early years curriculum guidelines*. Brisbane: The State of Queensland.
- Rogoff, B. (2003). *The cultural nature of human development*. Oxford: Oxford University Press.
- Shonkoff, J., & Phillips, D. K. (2000). *From neurons to neighbourhoods: The science of early childhood development*. Washington, DC: National Academies Press.
- Siegel DJ, 1999:88, *Developing Mind*, Guilford Press, New York.
- Siraj-Blatchford, I., & Syla, K. (2004). Researching pedagogy in English pre-schools *British Educational Research Journal*, 30(5), 712-730.
- Syla, K., Melhuish, E., Sammons, P., Siraj-Blatchford, I., & Taggart, B. (2004). *The Effective Provision of Pre-school Education: The final report*. London: DfES Sure Start Publications & The Institute of Education.
- Uprichard, E. (2007). Children as 'being and becoming': Children, childhood and temporality. *Children & Society*, 22, 303-313.
- Wood, E. (2007). New directions in play: Consensus or collision. *Education 3-13*, 35(4), 309-320.
- Woodhead, M., & Brooker, L. (2008). A sense of belonging. *Early Childhood Matters* (111), 3-6.

